

Ch 17

Tr M t

Tô M t quay v ô tô, l y kh n gi y lau n c m t. M t lúc sau v n không nghe th y ng t nh bên ngoài. Cô kh i ng xe. Trong ti ng máy n , tâm tr ng c a cô càng h n lo n.

Ngày hôm sau, m i sáng s m Chung Thanh ã g i i n, nói th ng: “Ch , c a em bi n m t r i”.

Tô M t v n ch a th c gi c, l i nhác ng phó: “ g i c ?”

“Ch th nói xem?”

“Em không nói, làm sao ch bi t c?”

“B n h c c a em b o g n ây ch n tr ng tìm em m y l n. Bi t rõ th B y tu n tr c em v nhà mà ch còn t i ký túc”.

“Th thì sao nào?”

“Ch , nói th t v i ch , em ã n p n t i m y tr ng i h c M . Bây gi có tin t c r i, ch i xin visa. Nh n c s t i n ó là em mua vé máy bay ra n c ngoài ngay”.

Tô M t nói: “Ba m i tri u có th mua bao nhiêu t m vé máy bay? Em bay c i này c ng không h t”.

“Ch !” Chung Thanh s t ru t gi m chân. “Bây gi em mu n ra n c ngoài. Em c ng bi t nhà h V ng không d dàng b qua cho em. Em nh nh n ti n xong s i ngay. Bây gi ch còn thi u b c cu i cùng, ch không th n tr m c a em vào lúc này”.

Tô M t bóp trán. “ n tr m gì ch ? Thanh Thanh, em ng nói khó nghe nh v y”.

Chung Thanh t c gi n. “Ch a h i ã t ti n l y , không ph i n tr m thì là gì?”

Tô M t c i. “Ch x i t cho ch u hoa c a em. Ch ng ph i em c ng th ng xuyên x i t hay sao? Th o nào nó t i t t th ”.

“Sao ch bi t c?” Chung Thanh h i.

Tô M t xu ng gi ng i ánh r ng, r a m t, hàm h áp: “L n tr c, v a vào phòng là em nhìn ch m ch m ch u hoa ó. Ch c ng th y nó r t t i t t, nh ng ngh n vi c ch n màn em còn ch ng thêm g p, bàn h c không thu đ n, nhà, ng nói n chuy n tr ng hoa, ngay c c m n n c u ng c ng do ng i khác h u h n t n mi ng. Em chính là m t n hoa c n ng i khác nuôi đ ng, làm gì có chuy n t nhiên ch m ch nh v y?”

Chung Thanh h i n n lòng, c t gi ng m m m ng: “Ch , ch thông minh th t y. c r i, em không c n ba m i tri u. Nhà h V ng cho em bao nhiêu thì cho, ch tr l i cho em i!”

Tô M t súc mi ng, th dài: “Thanh Thanh, em ng l a ch n a. Ch d a vào vi c oán ý t c a ng i khác ki m mi ng c m. Tr c ây ch không phòng em, b i vì ch luôn coi em là m t a tr , coi em là em gái ru t c a ch . N u ch c ý phòng, còn lâu em m i có th gi trò. Ngay c ch em mình c ng không th ng n i thì làm sao u l i c nh ng ng i ó?”

Chung Thanh không ý, l i nói: “Ch tr cho em!”

“Nó không ch ch , em ng ngh n nh ng th không thu c v mình. Ch c ng ch mu n t t cho em mà thôi”.

Chung Thanh l p t c cúp máy. Cô t a vào c a s ngh ng i m t lúc, sau ó l i g i i n. Ng i u kia v a b t máy, cô h i ngay: “Anh có yêu em th t không?” i ph ng tr l i, cô nói ti p: “Em c ng yêu anh. Em có m t th , ch c ch n anh s thích. Anh có mu n xem không?”

Tô M t i làm B o Thu n. M y ngày sau ó, cô không t p trung tinh th n nh ng l n nào V ng Á Nam ra ngoài làm vi c c ng g i cô i cùng. N u có vi c quan tr ng, bà ta còn không quên nh c nh , ch b o. Tô M t v a kinh ng c v a m ng r , không dám phân tâm. Trong th i gian ó, Tùng Dung g i i n kêu cô qua nhà ch ta n c m. Sau khi tan s , v nhà Tùng Dung, Tô M t m i bi t Tri u T ng Khánh c ng có m t.

Ba ng i v a n c m v a trò chuy n. Nhìn th y lão Tri u, Tô M t th y không tho i mái, vì l i nh n V ng C An. Không bi t bây gi anh th nào? Nh ng cô ng i ngừng, không dám lên ti ng h i th m. Tô M t b t giác li c nhìn lão Tri u vài l n. M i l n nh v y, lão Tri u c ng nhìn cô, hai ng i u im l ng.

Tùng Dung c i, nói: “Cô kín mi ng th t y! Chúng tôi nghe tin n m i bi t chuy n này”.

“Gì c ?” Tô M t gi b ng c ngh ch.

Tùng Dung nói: “Cô ng óng k ch n a! Cu c h p h i ng qu n tr b t th ng l n tr c, cô c ng có m t, úng không? Ch trong m t ngày mà tr i t o l n. S vi c quan tr ng nh v y mà tôi không h nghe tin gì t mi ng cô”.

Tô M t lên ti ng: “Chúng tôi ã cam k t gi bí m t n i dung cu c trò chuy n c a lãnh o c p cao”.

Tùng Dung c i. “Thôi i!”

“G n ây trong công ty lan truy n tin n gì v y?” Tô M t h i.

Tùng Dung còn ch a tr l i, Tri u T ng Khánh ã c i khùng kh c.

Tùng Dung m ng. “Anh có b nh à?”

“Không ph i”. Lão Tri u xoa tay. “Em th ngh xem, lúc b y gi là th i i nào? H n ba m i n m tr c, mua rau, mua mì, mua xì d u còn ph i x p hàng, hàng hóa r t thi u th n, ch c mua theo s l ng quy nh. ng ti n th i ó có giá tr , m t con l n con giá ch ba hào. V y mà m t c u bé bán c ba ngàn”. Anh ta p bàn. “Anh bi t ngay mà! Lão V ng gi i làm n nh v y, xem ra là do gien di truy n. B m ru t c a lão V ng bán a con nh ng ba ngàn, giàu to còn gì?”

Tô M t ngh th m, tin n ã n m c này r i sao?

Tùng Dung lên ti ng: “Phiên b n em nghe c là không l y ti n, t ng mi n phí”.

Lão Tri u nói: “Không âu, ít nhi u c ng ph i cho ch , b ng không ng i ta toan tính i u gì?”

Tùng Dung chau mày, “Anh tranh lu n v i em thì có tác d ng gì?” Ch ta quay sang Tô M t. “Nghe l p tr ng chính th c c a ng i ta xem th nào?”

Tô M t cúi u n c m. “Tôi không bi t nhi u h n hai ng i”.

Tùng Dung thu l i n c i, th dài. “Xem ra là s th t”.

Lão Tri u v n t ra bình th n, n u ng nh th ng l .

Tùng Dung kéo a rau tr c m t anh ta ra xa. “Anh ch bi t n thôi. Công ty i th , ng i u tiên b u i vi c chính là anh y”.

Tri u T ng Khánh im l ng, l i g p th c n trong a tr c m t Tô M t. Tùng Dung li n thu bát a c a anh ta, mang vào b p. Tri u T ng Khánh l y gi y n lau mi ng, nhìn Tô M t ch m chú.

Tô M t nu t không trôi, c ng buông bát a.

Lão Tri u n a c i n a không. “Ti u Tô, g n ây s c m t c a cô không t i”.

Tô M t nhìn anh ta. “Anh mu n nói gì?”

“Cô không mu n h i i u gì hay sao?” Anh ta nói.

Tô M t im l ng vài giây m i lên ti ng: “Anh y... anh y th nào r i?”

Lão Tri u l c u. “Tôi không bi t”.

Tô M t h i l i: “V y anh b o tôi nên h i i u gì?”

Lão Tri u c i. “Không ng cô th ng th n nh v y!”

Tô M t l m anh ta.

“ c, không nói linh tinh n a!” Lão Tri u thu l i ý c i. “M y ngày qua, lão V ng không n công ty. Tôi gi i n h i ng i tài x , ông Tr ng d ng nh già x m i, nói n ng c ng không l u loạt. Ông y ch cho bi t, hôm ó lão V ng v nói chuy n v i ông y. Sau cu c trò chuy n, lão V ng bi n m t, không v nhà, bây gi ch ng tìm th y ng i”.

Tô M t b t u th y ho ng lo n nh ng cô v n l ng thnh.

Tri u T ng Khánh nhìn cô b ng ánh m t nghiêm túc. “Lúc c thành viên h i ng qu n tr c l p, t ng l p lãnh o c p cao ã tranh cãi khá gay g t. V công v t , lão V ng hoàn toàn có th ph n i. Nh ng theo tôi c bi t, s p ã b phi u tán thành. Tôi oán, có l ngay c V ng Á Nam c ng không ng ...”

Tô M t không th gi bình t nh, l p t c ng d y. “Xin l i, tôi có vi c ph i i tr c. Hôm nay c m n hai ng i!”

V a ra c a, cô li ng i i n tho i nh ng i ph ng t t máy.

Mùa hè s p n, b u tr i cao v i v i, ánh sao l p lánh n hi n càng khi n b u không khí tr nên t nh m ch.

V ng C An ang trên tàu h a.

B t ch t n y ra ý nh, anh li n h i lão Tr ng a ch . Không mua c vé máy bay, c ng không mua c vé tàu h a gi ng n m, anh không nh tr c ây mình ã t ng ng i gh c ng hay ch a. Ký c c a anh ang trong tr ng thái m h , t o n. D ng nh có m t kho ng ký c anh ã c ý quên i.

Lúc này, d i ánh èn chói m t, ng i ng i bên c nh ngáy khò khò, b u không khí t p nham, v n c, gi ng nh bàn tay c a v n m nh vô hình t o ra gi c m ng trôi d t kh n cùng. Không bi t bao nhiêu l n, anh hy v ng mình ch ang m , khi t nh d y, t t c v n không thay i.

Tàu h a i qua bao nhiêu thành ph , làng xã. Khi V ng C An n n i, ánh m t tr i chói l i. Anh ng ng u, c nh sân ga là m t tòa nhà th p, bên ngoài s n hai ch màu khá l n: Vân C ng.

Trong khi nh ng hành khách khác mang theo túi l n túi bé, V ng C An i tay không. Anh n, gi ng m t hành khách b m t ph ng h ng trong cu c hành trình.

Bên ngoài sân ga là m t con ng th ng t p, b i bay mù m t. Nh ng ngôi nhà theo phong cách thành ph và nông thôn k t h p san sát hai bên ng. V ng C An i n tr m xe buýt nh ng mãi v n không th y xe xu t hi n. M t ng i lái xe ba bánh bên c nh h i: “Anh nh i âu?”

“Mi u S n”.

Ng i lái xe phì c i. “ i n ó mà anh nh ng i xe buýt? M y ngày ch c ng không t i n i”.

“Có xa không?”

“Xem anh n i m nào. Tôi i m t ít nh t n m m i phút”.

“Anh có thu c ng không?”

“Thu c, kh i m c c”. Ng i lái xe áp.

V ng C An lên xe. Gh sau ch t h p, anh ph i ng i khom l ng, ng i l c l , t vàng bay y m t.

Càng ti n v phía tr c, ng càng h p, hai hàng cây b ch d ng bên ng đ n bi n m t, ng ru ng hi n ra. L i i nh y gà tr i dài v phía xa xa, n i li n v i m t ngôi nhà th p c k . Chi c xe ba bánh đ ng l i tr c h n c, ng i tài x nói: “Ch này không th i qua, phía tr c chính là nhà c a Ngô gia”.

V ng C An tr ti n, v n không nh n ti n th a theo thói quen. Anh i qua ngh a a và cánh ng, vòng vèo m y l n, b t ch t nhìn th y m t ông già ng i d i bóng cây. Ông già có mái tóc b c tr ng, chân tay không bình th ng. Bên c nh ông già là m t ru ng rau non m màng. Cách ó không xa có m t ng i ph n ang hái rau, hai tay ng i ph n dính y bùn t.

Nghe ti ng b c chân, ng i ph n li n ng ng u. Nhìn th y ng i khác, ch nói: “Phía tr c là m t nông tr i, nh ng rau ch chúng tôi r h n, l i không phun thu c sâu. C u có th mua r i c m qua ó cho h n u”.

V ng C An áp: “Tôi không mua rau”. Anh o m t v ông c ang ng i trên xe l n. “Ông y là Ngô C u Phát? Sao chân tay l i b bu c l i th kia?”

D ng nh ng i ph n ã quen v i câu h i này, ch không ng ng u, ch nói: “B nh gì m trí nh c a ng i già, không bu c ông c s i lung tung, n u r i xu ng ru ng thì kh . Ông c úng là Ngô C u Phát, c u tìm ông có vi c gì?”

V ng C An h i l i: “T tr c n nay ông y u nh v y sao?”

“Hai n m tr c còn nh , bây gi thì lúc lúc n ng thêm. Lúc phát b nh, ông già ch ng nh n ra ai”.

“Ch là gì c a ông y?”

“Tôi là con gái ông y. M y ng i em gái c a tôi u ra ngoài làm thuê, ch còn l i mình tôi ch ng i âu c. ành ch u thôi, ph i có ng i trông nom ông c ”.

V ng C An im l ng.

Ch t ngh n câu nói c a anh tr c ó, ng i ph n b t giác ngo nh u v phía này. V khách ang nhìn ông c , v m tr t k l . Anh ng m t lúc r i quay ng i i v con ng c . Ng i ph n càng nhìn càng c m th y không bình th ng. Ch gi t mình, cái m t trong tay r i xu ng t, m y qu m p l n ra ngoài. Ch l m b m m t câu: “Ti u Ng ?”

V ng C An ã i xa.

Ng i ph n không u i k p, ch hét l n: “Khoan ã... khoan ã...”

Anh không quay u l i.

Ng i ph n mu n u i theo anh nh ng l i lo cho ông c . Ch quay v , h i: “B , b , b ã nhìn th y ch a? ó là Ti u Ng úng không? B , có ph i Ti u Ng ã quay v không?”

Ánh m t Ngô C u Phát m h . “Ti u Ng ? Ti u Ng âu...”

Ng i ph n s t ru t, c t gi ng ngh n ngào. “C u y t nh ã ngh ch ng m, trên u có hai cái xoáy, h n m t tu i ã ch y i ch i pháo, suýt n a b pháo n mù m t, trên lông mày còn v t s o...” N c m t ch y giàn gi a trên m t ch . “M m t s m, t nh con ã ph i công c u y, công i tr ng rau, công i h c, ngay c lúc n u c m c ng công c u y... Ng i v a r i r t gi ng c u y, con nh n ra c u y, m t c u y gi ng ng i nhà chúng ta...”

Ngô C u Phát t nhiên t ra t nh táo. “Ch c , ch khóc m i m y n m tr i, c trách b bán Ti u Ng . Nh ng lúc ó nhà chúng ta quá nghèo, không nuôi n i...”

Ng i ph n l i phóng t m m t ra xa nh ng không còn nhìn th y bóng dáng v khách v a r i. Ch ng i b t xu ng t, khóc n c n .

V ng C An i th ng ra ng l n. N i này không có xe, anh c ng ch ng ngh n chuy n b t xe.

Tr i n ng chói chang, áo s m i c a anh t m, dính ch t vào ng i. Anh b c nh cái máy. Anh i b su t bu i chi u, cu i cùng nhìn th y tòa nhà c k sân ga. L n này, b n xe buýt g n ó xu t hi n xe ng dài i v thành ph , anh li n lên xe. Bu i t i n thành ph , anh tìm m t khách s n ngh ng i.

C n phòng xa l , m i th u c gi n l c, m c cho th gi i bên ngoài c a s nh n nh p, t p n p, r c r ánh lên.

H i n n i này tham gia cu c u th u, anh áo qu n là l t, xe ón ng i a. Bây gi tr l i ch n c nh ng m t y b i b m, tóc mai i m b c.

Ban êm ng ch p ch n, V ng C An t nh d y r t s m trong lòng tr ng. Không có vi c gì làm, anh ng i b t ng m y tí ng ngh m i m i n c ng i ánh r ng, r a m t r i g i taxi i lên chùa Tây S n.

Trong chùa khá ông khách hành h ng, l h ng tr c t ng Ph t b c khối nghi ngút. T t c v n nh ngày nào, ch là c n phòng c a v hòa th ng già không còn đ t i p c n nh l n tr c.

V ng C An v a i v bên ó li n b m t nhà s ng n l i. Anh nói: “Tôi có ng i b n h Tô, là h hàng c a th y tr trì. Cô y nh tôi n th m th y tr trì”.

Nhà s tr i vào h i ý ki n, không bao lâu sau ã ra ngoài, tr l i: “S ph nói không quen ng i nào h Tô”.

V ng C An nói th ng: “Tôi có m t o n Ph t k nh ng ngh mãi c ng không hi u nên m i t xa n ây xin th nh giáo th y tr trì”.

Tr c khí th c a anh, nhà s tr nói: “V a khéo hôm nay s ph r nh r i, có th g p m t. Hay là thí ch theo tôi ra ng tr c công c ít ti n ã!”

V ng C An i quỳn ti n. Lúc quay l i, anh nhìn th y cánh c a c n phòng ó hé m . Trong phòng vàng son l ng l y, rõ ràng ã c s a ch a, trang trí l i. Bên trong có m t hòa th ng tu i trung niên, tai to m t béo v a ngáp ng n ngáp dài v a i i l i l i.

V ng C An nghi ho c. Nhà s tr vui v i vào phòng, m t lúc sau l i i ra, nói: “Tr trì m i thí ch vào trong nói chuy n”.

“Không ph i ông y”. V ng C An áp.

Nhà s tr không hi u. “Sao l i không ph i? V trong phòng chính là tr trì chùa c a chúng ta”.

Anh ta v a đ t l i, m t khách hành h ng bên c nh nói xen ngang: “Anh mu n tìm th y tr trì tr c kia?” Ng i ó xua tay. “Anh n mu n m t b c r i, thág tr c th y ã viên t ch”.

V ng C An ng n ng i. “Viên t ch? Ch tr i?”

L i có m t v khách n trung niên lên ti ng: “Nghe nói túi m t c a th y có v n , n m vi n hai thág nh ng không qua kh i. E r ng thiên c ti t l quá nhi u nên ông tr i ã tr ng ph t th y y”.

V ng C An không tin. “Ông y l n tu i, các b ph n trong c th b lão hóa. H n n a s ng chùa, ch c c ng n u ng kham kh ”.

M t khách hành h ng l n tu i b t u. “Th t ra m y th nh túi m t, n b quá hay m b c quá c ng không t t, v n là dinh đ ng cân b ng thì h n”.

V ng C An c i c i. “L n tr c ông y b o tôi xu t gia, tôi khuyên ông y nên hoàn t c. Ông y coi tr m ngàn qu , c ng không th coi m t qu cho mình sao?”

“C u nói úng”. V khách l n tu i g t u, “Ngày tr c tôi c ng hay n ây. Tr c khi th y tr trì lâm chung, tôi có n th m th y, c ng h i th y chuy n ó. Th y nói, th y th ng xuyên xem bói cho ng i khác, b t k t t hay x u, cu i cùng u thêm m t câu: “Tr ng nhân thi n s g t qu thi n”. C i này, th y nói không n v n l n thì c ng vài ngàn l n, l nào còn ph i nói l i m t l n v i b n thân hay sao?”

V ng C An c i l n, m y khách hành h ng c ng c i. “Vì v y m i nói bác s không th t ch a b nh cho mình. T vì xem s cho ng i, s th y thì cho ru i nó bầu”.

Nhà s tr không hi u, h i V ng C An. “Thí ch mu n xem bói? S ph tr trì m i c ng bi t xem”.

V ng C An c i n ch y n c m t. “Xem gì mà xem! N a i tr c s m nh s tôi, n a i sau tôi chán nó”.

Anh quay ng i b i. V a r i d ng nh c i n h t sinh khí, trong lòng anh l i t ê l i t. V n khách s n, anh b o ng i mang n m t thùng r u. Nhét m y t t i n có m nh giá l n vào tay nhân viên ph c v , không i i ph ng c m n, anh li n óng s p c a.

V ng C An c m chai r u, t a vào u gi ng ki m tra i n tho i. M t tu n không m máy, i n tho i y tin nh n và cu c g i nh . Anh b qua cu c g i và tin nh n c a ng i ph n ó, không m ra c, th m chí xóa luôn. M t lúc sau, anh l i nh n c hai tin nh n t v n phòng t ng giám c, h i anh có c n x lý trong v n phòng ch t ch không.

V ng C An c m th y bu n c i. Anh tu m t ng m r u, r u l nh giá, cay n ng. Anh nh t th i b s c, ho khù kh . Ch t nh laptop v n phòng còn nh c a con trai, anh nh m m t ngh ng i m t lúc r i g i i n t vé máy bay.

Hai ngày sau, V ng C An tr v An Th nh. V n phòng ch t ch tuy không m t bóng ng i nh ng cách bài trí ã thay i. B i t anh n, m t nhân viên IT ch s n xóa toàn b d li u c m t liên quan n các d án trong máy tính c a anh. Cô th ký gõ c a phòng, v n g i anh là “Ch t ch V ng” nh ng s c m t ng ng ngừng. Cô ta nói, V ng tiên sinh ang i anh v n phòng t ng giám c, m i anh qua bên ó nói chuy n.

V ng C An ng m ngh , không t ch i.

V a vào c a, anh li n nhìn th y ng i em trai c a anh ang ng i sau bàn làm vi c, c i híp m t.

V ng C An ng i xu ng chi c gh bên c nh.

V ng T Nguy c i. “Anh g y i nhi u”.

V ng C An h i th ng. “Chú bi t s th t bao lâu r i?”

V ng T Nguy ng m ngh m t lúc. “C ng không lâu l m, m i hai, ba tu n thôi”. Anh ta th dài. “Bà già che gi u gi i th t. Tôi c ng b s c n ng”.

“Chú v n còn c m giác ó?” V ng C An c i. “Gi ch c cái gh d i mông chú m i là vi c quan tr ng”.

V ng T Nguy bi n s c m t. “Ý anh là gì?”

V ng C An t a vào gh m t cách tho i mái. “Bà ta có th a chú lên v trí này, c ng có th kéo chú xu ng b t c lúc nào. Bà ta i x v i tôi th nào, sau này ch c c ng s i x v i chú nh v y”.

V ng T Nguy nhún vai. “Tôi và anh khác nhau. Thân ph n c a chúng ta không gi ng. Tôi là cháu ru t c a bà y, còn anh ch ng là gì c ”.

V ng C An nh ch mi ng. “ ch n th ng tr ng không có anh em h hàng gì h t! M t khi ng ch m n l i ích cha con, anh em còn tr m t thành k thù n a là h hàng. H n n a, con ng i chú...”

“Con ng i tôi làm sao? Con ng i tôi làm sao nào?”

“Chú có m y cân m y l ng, m i ng i u bi t rõ”.

Ban u, V ng T Nguy còn kiêng dè V ng C An, nh ng nghe anh nói v y, anh ta t c gi n ch tay vào m t anh. “V ng C An, anh ng cao b n thân quá. Tr c ây, tôi coi anh là anh trai nên m i n m t anh”. Anh ta ã chu n b t tr c, ném t m th ngân hàng xu ng t. “Dù không có ti n, tôi c ng r ng rãi h n anh. Lúc tr c anh cho tôi ba m i v n u i tôi i. Bây gi trong th có ba m i m t v n, anh c m l y r i mau cu n xéo cho tôi!”

V ng C An v n th n nhiên. “Chú ng s t ru t, nghe tôi nói tr c ã. M i m t c a con ng i chú u t t, ch là tính cách h i nóng v i”. Anh ng ng l i, th n s c l v bi ai. “Hai m i m y n m qua, chúng ta u không bi t s th t. Chú hãy t h i lòng mình, tôi i x v i chú th nào?”

V ng T Nguy m xu ng m t bàn, nh t th i im l ng.

“Lúc chú m i n V ng gia, m c c a chú, nhân lúc b ... nhân lúc b chú không nhà, không cho chú n c m, là ai n a êm mang c m cho chú? Chú b g i là con hoang ngoài ng, ai ánh nhau tr thù cho chú? Chú gây chuy n, là ai thu d n bãi chi n tr ng giúp chú?”

V ng T Nguy quay m t i ch khác, không nhìn anh.

V ng C An nói ti p: “Chú quên h t nh ng chuy n này c ng ch ng sao, nh ng tôi luôn coi chú là anh em”.

V ng T Nguy l p t c nh ch mi ng. “Tôi không thèm”.

“Chú hãy ngh mà xem, V ng Á Nam tuy bi t rõ thân th c a chúng ta, nh ng bao n m qua bà ta i x v i chú th nào? Chú g i bà ta m t ti ng “cô”, bà ta ch ng thèm áp”. V ng C An nói xong, âm th m quan sát v m t c a V ng T Nguy.

V ng T Nguy không th né tránh, c ng không dám i m t. Anh ta c t gi ng r . “Anh mu n nói gì?”

“Tôi và chú gi ng nhau, u ch là quân c trong tay bà ta”.

“Không th nào!” V ng T Nguy c t cao gi ng. “Bây gi ngoài d a vào tôi, bà ta còn có th d a vào ai? Tên ng c nhà bà ta?”

“Chú hãy suy ngh k , ngoài chú ra, bà ta còn g n g i ai? Bà ta t ng b t ai, trong ó có ai không th thay th ?”

V ng T Nguy ng n ng i, ng m ngh m t lúc. “Anh mu n nói n ng i ph n h Tô ó?”

V ng C An không tr l i, ra chi u suy t m t lúc m i lên ti ng: “ i v i V ng Á Nam, cô ta không ph i không th thay th , nh ng i v i m t ng i nào ó, cô ta r t quan tr ng”.

V ng T Nguy m m t.

“V ng Á Nam ang lót ng cho con trai bà ta”. V ng C An th dài. “ i v i ph n , ch có con trai m i là c a mình, t t c nh ng th khác u là phù du. Bà ta luôn c m th y có l i v i Thiên B o, có tâm lý mu n bù p cho c u ta”.

“Ý anh là gì?” V ng T Nguy không tin n i. “Tên ng c ó c ng có mùa xuân ?”

V ng C An im l ng.

V ng T Nguy càng ngh càng b c t c. Anh ta gõ cây bút ký tên xu ng m t bàn. “Th o nào lúc ó bà ta nói hay th , nh ng sau ch ng ch u giao c ph n cho tôi. Khi thì bà ta nói th t c có v n , lúc l i nói các c ông có ý ki n”. Anh ta qu ng m nh cây bút, “M ki p, t t c ch là di n trò!”

Ng i ng i g n âm th m quan sát anh ta.

V ng T Nguy nghi n r ng. “Ng i h Tô kia là cái thá gì? Tôi s khi n cô ta nu t không trôi v này”.

V ng C An t nhiên lên ti ng: “Chú ng ng n cô y!”

V ng T Nguy ng ng u. “T i sao?”

V ng C An bi n s c m t, nói rành r t t ng t : “Tôi b o ng ng n cô y!”

V ng T Nguy không hi u, nh ch mép c i. “ ng thì sao? Tên ng c ó có th tìm tôi tính s ?”

V ng C An anh m t, m t lúc sau m i lên ti ng: “Hay là nh v y i! B t k cô y ch t, tàn ph , b nh t t, au lòng sa sút tinh th n, ch c n cô y có chút khó ch u, tôi s tìm chú tính s !”

V ng T Nguy há h c mi ng. Anh ta ng b t d y, tr ng m t v i V ng C An, v không th tin n i. Vài giây sau, anh ta c i r r i. “ iên r i, anh iên th t r i! M ki p, các ng i iên h t c r i...”

V ng C An ch ng thêm b n tâm. “Thay vì ng n cô y, chi b ng chú hãy ng não m t chút. Cách tr c ti p nh t m i là h u hi u nh t. V ng Á Nam công khai nói nh ng l i d nghe tr c m t m i ng i, chú càng có lý do gây m v i bà ta. Di chúc c ng c r i, bà ta có th l p li m hay sao? Chú càng làm t i, bà ta s càng h t cách”.

S c m t V ng T Nguy tr nên u ám, hi m c.

“N tình anh em tr c ây, tôi có lòng t t nh c nh , chú mu n ti p t c b ng i ta l i d ng hay gi mi ng n cho b n thân, tùy chú!” V ng C An nói xong li n ng d y. Lúc i ra ngoài, gi m ph i t m th ngân hàng, anh cúi xu ng nh t, k p vào gi a hai ngón tay, v y v y. “Ch ng ai chê ti n!”

V ng T Nguy v n ang n a tin n a ng . Th y V ng C An không t ch i, anh ta ngh : Bình th ng ra v ta ây, bây gi c ng ch th mà thôi! Anh ta b t u ý n hành vi, c ch c a V ng Á Nam, càng ngh càng c m th y b t th ng. Trong lòng anh ta không tho i mái, l i có ý dò xét gi i h n ch u ng c a i ph ng nên c tình gây khó d trong công vi c.

Sau hai, ba l n nh v y, V ng Á Nam c m th y còn m t m i h n th i gian tr c, khi không có ng i t ng tr . Bà ta v n t ng cháu trai là lo i ng i “gió chi u nào theo chi u ó” x s kém, d b thao túng và i u khi n, ai ng m y ngày nay không bi t cháu bà n nh m th gì, b ng gi trò không nói lý l , lên c n b ng b nh, công t b t phân khi n bà ta ch ng còn dám trông mong anh ta g n g i v i Thiên B o.

V ng Á Nam nh n nh n nhi u l n, cu i cùng không ch u n i, hai cô cháu cãi nhau m t tr n trong v n phòng.

S vì c v n không nghiêm tr ng, ch ng qua ch là th y n ng l c c a cháu trai không ra sao, V ng Á Nam có ý ch b o. Bà ta nh t th i s t ru t nên khó tránh kh i trách m ng vài câu, ai ng cháu trai tr m t ngay l p t c, nói bà th y anh ta ch ng tai gai m t, khi c n thì t ra thân thi t, không c n li n ném sang m t bên.

V ng Á Nam t c n m c l i au vùng gan. L n này không gi ng nh ng l n tr c, au m t lúc lâu c ng không , bà ta ch t ho ng lo n, tính ra c ng ph i h n m t n m r i ch a i ki m tra s c kh e. Bà ta v i g i i n tho i t i b nh vi n h n ngày t i khám.

Phía b nh vi n s p x p phòng b nh, yêu c u V ng Á Nam ki m tra t m toàn di n, i khái m t ba, b n ngày.

V ng Á Nam ành gác b công vi c, nh ng nh n con trai nhà, bà ta nh nh m t ng i thân c n trông nom. Ngh n b d ng ph t i c a th ng cháu, bà ta l p t c t b ý nh, cu i cùng ành nh Tô M t.

Tô M t v a chuy n sang công ty m i, c n th i gian làm quen v i tình hình. Cô v a ký xong h p ng b nhi m thành viên h i ng qu n tr c l p c a An Th nh, l p t c có phóng viên g i i n tho i xin ph ng v n ho c ngoài công ty ch ch p nh. Cô g n nh tr thành nhân v t c chú ý trong th i gian ng n.

B t lu n th nào, Tô M t c ng không th liên l c v i V ng C An. Khi cô g i b ng s khác, v a nghe th y gi ng cô, anh li n cúp máy. H i lão Tr ng, lão Tr ng c ng m h . Bên này, cô l i nh n c s nh v V ng Á Nam. Tô M t t nhiên c m th y n n n è n ng ôi vai, món n ân tình khó tr . Không ng sau khi công vi c suôn s m i b , cô l i r i vào tình th khó x .

H t gi làm, Tô M t lái xe n bi t th c a T ng gia. Nhìn th y cô, T ng Thiên B o vô cùng m ng r . V ng Á Nam có v nhà hay không, anh ta c ng ch ng b n tâm.

Bu i t i, Tô M t không dám m t mình v i anh ta. Cô d T ng Thiên B o v tranh, ch i c t ng d i. Phòng c a ng i giúp vi c ngay bên c nh, hai ng i giúp vi c th nh tho ng pha trà, rót n c. Bu i t i trôi qua yên lành, i T ng Thiên B o m t nhòai, v phòng i ng , cô m i thoát thân.

Tình tr ng này kéo dài liên t c trong ba ngày. V ng Á Nam không v nhà, nghe nói c ng không t i công ty. Tô M t ng ng i không yên, cô tranh th ngh làm s m, t i b nh vi n xem xét tình hình. Bên c nh V ng Á Nam ch có hai th ký, m t nam m t n . Cô th ký ngoài hai m i tu i, làm vi c nhanh nh n nh ng dù sao c ng ch là cô gái tr , ch a có nhi u kinh nghi m s ng. Th ký nam tu i trung niên, nhà có m già con nh nên khó tránh kh i suy ngh không chu áo, v y là Tô M t v nhà n u canh mang n b nh vi n.

V ng Á Nam n m phòng b nh dành cho cán b c p cao. V a vào c a, Tô M t phát hi n tóc bà ta b c i nhi u, ng i c ng y u t, s c m t r , hoàn toàn khác m i ngày.

Tô M t c m th y s vi c không bình th ng. Hai th ký bên c nh c ng có b d ng nghiêm ngh , Tô M t không ti n h i nhi u, ch nói s qua tình hình c a T ng Thiên B o.

V ng Á Nam im l ng g t u. M t lúc sau, bà ta m i c t gi ng thê l ng. “Tôi ã s ng n t ng này tu i, ch t thì ch t, i u duy nh t không th buông xuôi chính là th ng bé nhà”.

Tô M t gi t mình kinh ng c, dè d th i: “ ã có k t qu ki m tra ch a ?”

V ng Á Nam không tr l i. Cô th ký áp thay: “Ch a. Nh ng u tiên là ki m tra ch c n ng gan, sau ó h yêu c u soi d dày, hôm qua l i ki m tra tuy n l y”.

Tô M t an i: “Ch a có k t qu , ch ng t bác s không phát hi n ra v n nghiêm tr ng”.

V ng Á Nam l c u. “C th c a tôi, tôi bi t rõ nh t. Ch c ch n có v n gì ó. G n ây tôi không c kh e nh ng ch ng ý”.

Tô M t v a canh ra bát v a an i: “Ch t ch c yên tâm. Có l g n ây quá m t m i vì công vi c, ch t ch ngh ng i vài ngày s ngay y mà!”

Lúc này úng gi n c m. V ng Á Nam không mu n n, n do h lý mang n c ng b b sang m t bên. Bà ta không n không u ng, hai ng i th ký khuyên nh th nào c ng vô ích. Tô M t hi u rõ tính tình c a bà ta, li n nói m t câu: “Ch t ch luôn mi ng nói không n r i xa Thiên B o, nh ng th c ra Ch t ch s ch t thì có!”

T tr c n nay, V ng Á Nam ch a th y ng i nào dám nói câu ó v i mình, lúc này ng n ng i r i quay sang Tô M t. V m t bà ta h i ng ng ng p nh ng ánh m t t i s m. Hai ng i th ký ng bên c nh không dám lên ti ng.

Tô M t nói ti p: “N u úng là mu n t t cho Thiên B o, s không có chuy n ng i v n ch a ch t mà m t chân ã b c s n vào quan tài ch i”.

V ng Á Nam t nhiên m m c i. “Mang canh l i ây, tôi th ng th c tay ngh c a cô”. Bà ta u ng canh, mi n c ng n chút c m. Th y Tô M t m y ngày nay bôn ba v t v , còn nh n mình, b t k xu t phát t m c ích nào, coi nh cô c ng có tâm, trong khi cháu trai ch ng thêm g i m t cu c i n tho i h i th m. V ng Á Nam có chút c m khái, trong lòng m áp. Bà c t gi ng ôn hòa: “M y ngày nay cô v t v nhi u!”

úng lúc này, bác s mang k t qu ki m tra n, cho bi t không phát hi n ra b nh tr ng b ph n ã làm xét nghi m, phán oán s b là viêm ru t th a, ch c n ti n hành ca m bình th ng là c.

V ng Á Nam t ra ph n ch n, quay sang c i v i Tô M t. “May th t, cô v a n là có k t qu”. Trong lòng vui v , bà nói v i ng i bên c nh: “Ti u Tô là phúc tinh c a tôi”.

Tô M t th phào nh nhõm. R i kh i b nh vi n, i ngang qua s p báo, cô vô tình nhìn th y t Nh t báo Nam Chiêm c a s m i ra hôm nay. Nh t i cu c ph ng v n l n tr c, cô li n mua m t t báo, gi ra xem. n trang tin t c ch ng khoán, cô tìm th y bài báo liên quan có tiêu : “Thành viên h i ng qu n tr c l p tr tu i nh t Nam Chiêm (ba m i tu i) ã xu t hi n.” ph n n i dung, ngoài o n u tiên gi i thi u ngày tháng n m sinh, quê quán và tình hình công vi c c a Tô M t, o n d i cho bi t, cô còn ít tu i, lý l ch quá ng n g n, không rõ thân ph n.

Tô M t quay l i s p báo, l t gi t Th i báo ch ng khoán k này. Cô tìm th y tin t c t ng t , tiêu còn tr c ti p h n: “Lý l ch c a thành viên h i ng qu n tr c l p tr tu i nh t c a thành ph chúng ta còn nhi u i m nghi v n”. Bài báo nh n m nh, vi c ch n cô làm thành viên h i ng qu n tr c l p không phù h p v i i u l có kinh nghi m làm vi c các ngành pháp lu t, kinh t hay ch c v thành viên h i ng qu n tr t n m n m tr lên. Cu i cùng, bài báo a ra nghi v n: “Thành viên h i ng qu n tr tr tu i nh t r t cu c d a h i ai?”

Tô M t xem m t l t. M i s ch t v n, nghi ng u n m trong d li u c a cô. C m c k gi i truy n thông kêu ca vài ngày, s vi c s m mu n c ng qua i.

Tô M t lên xe, ném t báo ra gh sau. Cô còn ch a kh i ng máy, i n tho i ch t chuông. Tô M t t ng là phóng viên, nh khéo léo t ch i, ai ng ng i u máy bên kia nói th ng: “ y viên Tô, d o này ch n i quá y! úng là m t vi c áng chúc m ng”.

Tô M t c m th y gi ng nói này r t quen, m t lúc sau m i nh ra. “L Chinh?”

L Chỉnh c i. “Vì chuy n c a ch , có phóng viên ch y n t n ch tôi l y t li u”.

Tô M t ng c nhiên. “Ch y n ch c u? T i sao?”

“Ch quên r i à? Tôi oán ch ã quên s vi c l n ó”. Anh ta v n c i. “Vào m t ngày nào ó, có ng i ph n y u u i g i i n báo c nh sát bên ngoài m t câu l c b , đ n n m t v phong tình...”

Tô M t ng n ng i, tim p thình th ch. Bàn tay c m i n tho i b t giác run run.

L Chỉnh nói ti p: “Ng i s n i danh, l n s v béo⁽¹⁾. Ch gái à, ch hãy c n th n y!”

L Chỉnh nói ti p: “B t k là món n “ ào hoa”, th c t hai bên có quan h th t s hay là v c ng dâm m t tr m ph n tr m, tôi c ng không có h ng thú can đ , dù sao tôi c ng s p r i kh i n i th i tha này. Nh ng t t x u gì c ng là ch quen bi t, coi nh tôi nh c nh ch , ng i bi t rõ v này không ch có m t mình tôi...”

i ph ng không lên ti ng, t a nh ang vô cùng ho ng lo n, L Chỉnh th dài m t ti ng, cúp máy. Vai anh ta t nhiên b v m t cái, ng i v a n h i: “Anh g i i n cho ai v y?”

L Chỉnh quay u. “Sao cô lúc nào c ng nh ma y, n ti ng b c chân c ng ch ng nghe th y”.

Chung Thanh c t gi ng b c đ c. “Tôi h i anh g i i n tho i cho ai? Anh ng ánh tr ng l nh! Lén lút th này ch c ch n là ph n ”.

L Chỉnh nhìn cô. “Chuy n gì c ng h i b ng c, cô là gì c a tôi h ? G i i n cho ch h cô ôn l i chuy n c , th ã c ch a?”

“Anh và ch tôi thì có gì nói?” Chung Thanh ng i xu ng chi c gh dài, m i chân á ng n c đ i t. “Sao àn ông các anh u nh v y? Ch y thì có gì t t?”

“Câu này nghe r t có n i hàm”. L Chỉnh t ra h ng thú, ng i xu ng c nh cô. “Ý c a cô là nh ng ng i àn ông cô thích u c m m n ch h cô?”

“Anh tránh sang m t bên i!”

“B tôi nói trúng r i”.

“Tôi ch ng thèm ý n anh”.

“V y cô tìm tôi làm gì?”

Chung Thanh im l ng, m t lúc sau m i lên ti ng. “Ch ng ph i b anh còn thi u g n hai m i v n m i có th thay th n hay sao? Vài ngày n a tôi có th a cho anh s ti n ó”.

“Cô l y âu ra ti n?” L Chỉnh quay u nhìn cô. “Câu c r i à?”

Chung Thanh không tr l i.

L Chinh l m b m m t câu. “Nha u ng c!”

Chung Thanh ng d y. “Anh nói ai v y?”

L Chinh t a vào gh , hai tay an ra sau gáy, bình th n tr l i. “C m n cô, nh ng tôi không c n n n a”.

“Ý anh là gì? B nh tình c a ông c khá h n r i à?”

L Chinh ng c nhìn tr i xanh. “B tôi không th i ng i cho th n, hai hôm tr c i r i”.

Chung Thanh s ng s .

L Chinh li c nhìn cô. “Haizz, th c ng t t, cu i cùng ông c c ng c gi i thoát. Lát n a tôi s i.”

Chung Thanh h i d n. “Anh i âu? V nhà ?”

L Chinh v v vào chi c ba lô bên c nh. “Không v n a. Tôi s r i kh i n i này. Thành ph này khi n tôi th y bu n nôn”.

Chung Thanh s t ru t, nói. “Anh nh i âu?”

“Tôi c ng ch a bi t mình s i âu. Tôi không mu n l i ch n này dù ch m t giây, m t phút. T t nh t là n m t n i không ai quen bi t”.

Chung Thanh r . “Sao bây gi anh m i nói cho tôi bi t?”

L Chinh c i. “Vi c gì tôi c ng ph i báo cáo v i cô sao? Cô là m tôi à?”

Chung Thanh ngo nh m t i ch khác, b t ng h i lâu. L Chinh ghé m t l i g n. “Cô khóc y à?” Nói xong, anh ta gi tay lau n c m t trên m t Chung Thanh. “Cô sao v y? T nhiên khi n tôi có áp l c”.

Chung Thanh t a u vào vai anh ta, kh t m i. “Anh ng gi b n a!”

“Tôi gi b gì ch ?”

Chung Thanh im l ng.

L Chinh ti p t c: “ ng nói r ng cô thích tôi y nhé! N u cô th t s thích tôi thì dù ng i ó có núi vàng núi b c, cô c ng s th y ch ng liên quan n mình”.

“ ây là hai chuy n khác nhau”. Chung Thanh ph n bác.

L Chinh nói: “Cô có bi t t i sao bây gi cô có c m giác này không? ó là vì t tr c n nay, tôi luôn thu n theo ý c a cô. Tôi c ng không l y o c ra ánh giá con ng i cô, trời bu c cô. Do ó, cô c m th y bên tôi không h có áp l c, mu n nói gì thì nói, mu n làm gì thì làm. Nh v y t t nhiên s r t d ch u và tho i mái, nh ng ó không ph i là thích”.

Chung Thanh tr ng m t. “Hình nh anh còn hi u rõ c m nh n c a tôi h n chính tôi”.

L Chinh th dài. Anh ta ng d y, ôm vai cô. “B i vì cô ng c ngh ch mà!” Anh ta cúi u, r t mu n hôn lên ôi môi c a Chung Thanh nh ng cu i cùng ch ch m môi vào trán cô. “Cô bé ng c ngh ch, ch c ch n em ch a th t s n m tr i mùi v c a tình yêu”.

Chung Thanh ng n ng i, n c m t ch y dài trên gò má. Cô c t gi ng ngh n ngào. “L Chinh, L Chinh...”

L Chinh buông tay, eo ba lô lên vai, i th ng, không h quay l i.

Chung Thanh v n khóc. Tính hi u th ng ã ng n không cho cô u i theo anh ta. Hình bóng L Chinh xa d n, cu i cùng bi n m t ngã r . Chung Thanh ng ó m t lúc lâu, cu i cùng, cô lau n c m t, rút i n tho i, nói v i ng i u máy bên kia: “Bao gi anh m i a ti n cho tôi?”

Th ng Thu n t ra b t l c. “B o b i, tôi ã nói r i, kho n ti n này không ph i nh . G n ây nhà tôi qu n r t ch t...”

“Anh úng là vô d ng!” Chung Thanh ch gi u. “K t hôn xong, n hai tri u c ng không có. Anh l y v hay là ng i tù y?”

“Ch ng ph i em òi thêm hai tr m ngàn hay sao?”

“Có hai tr m ngàn mà anh c ng kéo dài th i gian. Trong ba ngày anh ph i chu n b cho tôi hai tri u hai tr m ngàn, m t ng c ng không c thi u”.

Th ng Thu n d dành. “T t nhiên tôi s cho em. Dù không ph i vì th ó, tôi c ng s mua nhà cho em. Bây gi m t c n h không ch hai tri u”.

“Tôi không c n nhà. Tôi th ng anh nên m i a cho anh th ó. Anh còn l ng nh ng n a, tôi s công khai n i dung trong USB lên m ng”.

Th ng Thu n m t h t kiên nh n, nghi n r ng: “Mu n ch i thì tôi s ch i v i em, xem ai ch t nhanh h n”.

Chung Thanh b t khóc n c n . “Bây gi , ngay c anh c ng c hi p tôi. Tôi ch a h c h t c p ba ã i theo anh, ch u nh ng l i bàn tán và con m t c a ng i i. n gi , m t chút thành ý c ng ch ng có, v y mà anh còn luôn mi ng nói yêu tôi. Còn lâu tôi m i tin anh. l a o! Th ng Thu n, anh là l a o...”

Th ng Thu n th dài, c t gi ng m m m ng: “Em xem i, em l i làm m lên r i, tôi ch ng nói gì c n a. H lên ti ng là em l i khóc lóc. B o b i, tình c m có th dùng ng ti n cân o ong m hay sao? H n n a, ng nói tôi không có thành ý v i em, tôi ch ng th y thành ý c a em âu c ”.

Chung Thanh c i th m nh ng v n gi b s t s t: “Anh không tin tôi thì chúng ta chia tay i!”

Th ng Thu n nói ngay. “Em ng bao gi ngh n chuy n ó.”

Chung Thanh nói ti p: “Anh su t ngày theo dõi ng i ta. Ng i ta nói chuy n v i b n h c nam vài câu, anh c ng t ra t c gi n. Anh nói anh không có c m giác an toàn, nh ng tr c ây anh l m àn bà nh v y, ai bi t anh có gi trò hay không? Trong tay tôi không có ti n, tôi m i không có c m giác an toàn. M i ng i u nói, àn ông càng tiêu nhi u ti n cho mình thì s không i ki m ng i àn bà khác. ây g i là chi phí chìm⁽²⁾...”

Nghe ti ng khóc c a cô, Th ng Thu n th y au u. “Cho em, cho em h t. Ti n c ng c, tình c m c ng c, ki p tr c tôi n em, ki p này tr h t cho em”.

“Anh nói thì nh ph i gi l i, b ng không tôi ch ng c n gì c , ch c n m ng s ng c a anh”.

Th ng Thu n coi ây là câu nói ùa c a tr con, h n nh ch mi ng: “Mu n m ng s ng c a tôi? Chuy n này d thôi, bu i t i em m c b váy ng n c a h c sinh, n ép ch t tôi i...”

Chung Thanh c i. “Không a ti n, tôi s không g p anh. a ti n, c và ng i u là c a anh, su t i su t ki p”.

Th y gi ng i u c a cô có v d u i, Th ng Thu n h i. “B o b i, n u em th t s yêu tôi, ng su t ngày g i tôi là chú. Em hãy nói cho tôi bi t, em l y th ó t âu ra?”

Chung Thanh làm n ng. “Anh càng mu n bi t, tôi càng không nói”.

Th ng Thu n h i khéo: “V y em hãy cho chú bi t, th ó có trong tay ng i khác n a không?”

Chung Thanh t c gi n. “Tôi m t lòng mu n t t cho anh, ph i m o hi m m i có th l y th ó, v y mà anh còn nghi ng tôi!” Cô l i n c ngh n. “Th ng Thu n, anh coi tôi là h ng ng i gì h ? Mu n m t chút ti n tiêu v t c ng ph i vòng vòng vèo vèo, tôi úng là ch ng d dàng chút nào...”

Th ng Thu n ang s t ru t, nghe ti ng khóc c a Chung Thanh, h n t nhiên c m th y m h . H i th c a cô gái truy n qua i n tho i, t a nh cô v a ch u s giày vò d i thân h n. H n ngh b ng, kho ng cách tu i tác quá l n c ng không ph i i u t t lành, v quan ni m c ng có s khác bi t. M t vi c quan tr ng nh v y mà cô ch coi là trò ùa. Nh ng nói i nói l i, ch ng ph i b n thân h n yêu thích s kích thích do th xác tr trung và t t ng không kiêng dè c a cô mang l i hay sao?

Th ng Thu n nh t th i m m lòng, v i vàng d dành cô. Nh ng h n âu ng , ã có ng i c m th ó n v n phòng t nh y.

Sau khi cân nh c k càng, V ng C An quy t nh i tìm Bí th Kh ng L p c.

S p n k b u c , i th c nh tranh l n nh t c a Kh ng L p c có quan h thân thi t v i b v Th ng Thu n. i th còn tr , trong khi Kh ng L p c ã có tu i, xu t thân l i bình th ng, t c v trí nh ngày hôm nay ã có th coi là xu t s c. Ông ta không hy v ng leo cao h n n a, ch mong có th gi c v trí này. H n n a, qua nhi u n m, ông ta và V ng C An u là nh ng ng i nói th t làm th t, nói chuy n t ng i h p c .

Nh ng V ng C An không ng , sau khi n p tài li u t cáo, Kh ng L p c b t u né tránh không g p anh. M y l n li n, anh u b th ký ch n l i, lúc thì nói Bí th i th sát, lúc thì b o Bí th i h p... các lý do.

V ng C An quy t nh ch n i ph ng c a nhà. Nhìn th y anh, Kh ng L p c li n chau mày. Ông ta không nói nhi u, ch th dài. “Tôi ã xem qua tài li u, s vi c quá ph c t p, c n có th i gian x lý”.

Rõ ràng là m n c thoái thác, V ng C An không cam lòng. Th y ông ta i vào nhà, anh l p t c i theo.

Bi t không th c t t uôi, Kh ng L p c i vào th phòng, óng c a. Ông ta gõ ngón tay xu ng m t bàn. “Chàng trai tr , vi c ch ng tham nh ng không th hành ng theo c m tính, vì nó liên quan n quá nhi u ng i. N u th t s i u tra, ch e hai bên cùng b thi th i, h u qu r t khó l ng”.

V ng C An lên ti ng: “Tôi ã tính n k t qu x u nh t”.

Tr c thái kiên quy t c a anh, Kh ng L p c th dài. “Tôi nói th t v i c u, nhân lúc tôi i châu Âu kh o sát vào tháng tr c, có ng i bày trò t cáo tôi lên c p trên. Bên trên b o tôi v h u vào tháng Chín t i. Th c t , v n b n b nhi m n i b ã c phê chu n, bây gi tôi ch là h u danh vô th c, thân mình còn ch a lo xong”.

S c m t V ng C An tái nh t.

Kh ng L p c nói ti p: “Vi c này gi ng nh chuy n khi nhìn th y ng i r i xu ng n c, chúng ta có nh y xu ng c u hay không? Làm vi c ngh a ng nhiên là i u t t, nh ng ph i xem th c l c c a b n thân tr c. u tiên, anh ph i bi t b i, ti p theo c n tính n s c l c c a mình, có n m ch c ph ng pháp c u ng i hay không, ng x y ra chuy n ng i v n ch a c u c, mình ã ch t tr c. An Th nh bây gi là m t ng bùng bùng”. Ông ta v vai V ng C An, “Tôi khuyên c u nên t c u mình i ã!”

V ng C An i ra c a. Bu i tr a mùa hè, n ng g t n m c hoa m t, chóng m t. Anh ng i xu ng b c th m, rút bao thu c và chi c b t l a theo thói quen, nh ng anh không th nh n n i châm i u thu c, ch bóp m nh bao thu c. Trong lòng anh vô cùng b c b i nh ng không có ch nào trút b .

V a vào xe ô tô, V ng T Nguy g i i n, V ng C An không mu n nói chuy n, ch l nh lũng “a lô” m t ti ng.

V ng T Nguy b c b i gào thét trong i n tho i. “Anh nói úng, bà già qu nhiên có ý khác. G n ây bà ta m viêm ru t th a, h Tô th a d p t v thân m t, ch m sóc l y lòng bà ta. Có hôm tôi i th m bà già, h Tô không ó, bà ta nói v t th ng còn au, làm m t l nh v i tôi, nh t nh b o ng i g i h Tô n, bà ta m i t ra d ch u. Hai ng i này m t có ý, m t có lòng, tôi oán không bao lâu n a, tên ng c ó s có chuy n vui”.

V ng C An không kiên nh n nghe anh ta l i nh i. “Chú nói xong ch a? Không có chuy n gì n a thì tôi cúp máy ây”.

“Anh không s t ru t hay sao?” V ng T Nguy v i h i.

V ng C An im l ng, gi tay vu t s i tóc lòa xòa tr c trán r i c i nh t. “Tôi s t ru t gì ch ? Bây gi tôi ã tr ng tay, ng i s t ru t là chú m i úng”.

V ng T Nguy nói ti p: “Ý tôi là ng i ph n ó. Tránh h i tìm l i là b n n ng c a con ng i. Ng i th p c bé h ng t ng b c leo cao, m t khi có c h i lên tr i s ph n u n cùng. Trong khi bây gi anh ch ng còn g i c ”.

D ng nh b ch c úng n i au, V ng C An mím môi, b m nút t t cu c g i.

Th i gian này, Tô M t luôn th p th m không yên, c ng b n t i m t t i m i. Cô v a ph i tr n tránh phóng viên v a gi i quy t nh ng công vi c mà V ng Á Nam giao cho.

V ng Á Nam yêu c u cô ngày nào c ng ph i có m t b nh vi n. Ban u, Tô M t t ng bà ta lo cho T ng Thiên B o, nh ng sau nhi u l n nh v y, cô c ng nh n ra s b t th ng. Trong m t l n trò chuy n, V ng Á Nam nói bà ta ã nhi u tu i, l m b nh, n u x y ra chuy n gì thì i u khi n bà ta không yên tâm nh t chính là th ng con trai nhà. Bà ta b ng nói sang chuy n khác, h i th m tình hình gia ình Tô M t, ngh nghi p c a b m cô, a con c a cô bây gi v i ai, quy n nuôi d ng thu c v bên nào... Tô M t không ý, th t thà tr l i, dù cu c s ng khó kh n n m y c ng không mu n con gái theo ch ng c .

S c m t V ng Á Nam có v không vui, bà ta th dài. “Có con nh , cô c ng không ti n tái hôn”.

Tô M t c i c i. “Tôi ch a ngh n chuy n tái hôn”.

V ng Á Nam l c u. “Không c n àn ông, không c n k t hôn, nh ng cô ph i nuôi c gia ình, ch c c ng ngh n v n kinh t y ch ?”

Tô M t tr l i: “ ó là i u ng nhiên”.

V ng Á Nam nói: “L n này là tôi s bóng s gió, nh ng m y ngày ó b ám bác s hành h gi ng nh t ng ch t m t l n nên ã ngh thông su t nhi u chuy n. Con ng i s ng trên i, c n chín b làm m i, vì dù sao c ng không có ai hoàn h o. Ng i có i u ki n t t t nhiên s có s l a ch n t th n, ng i

có i u ki n không t t s ch nhìn vào ti n c a. Bây gi có r t ít ng i t t b ng l i không tham lam, tôi c ng không th òi h i quá kh t khe”.

Nghe bà ta nói câu này, trong lòng Tô M t r t b t an. Cô nh t th i im l ng.

V ng Á Nam ti p t c: “V lý mà nói, àn ông tu i c a Thiên B o ã k t hôn, sinh con t lâu. Tôi th y nó... i v i cô không bình th ng”.

Tô M t còn c m th y m h , l i nghe bà ta nói: “N u cô và nó có th n v i nhau, n a i sau c a nó c ng có ng i ch m sóc. Còn v phía gia ình cô, ng nói là có c m n áo m c, cu c s ng s c c i thi n h n nhi u. Sau này i ra ngoài, không bi t bao nhiêu ng i ng ng m . Tuy i u ki n nhà cô kém m t chút nh ng b m tr c kia làm giáo viên, c ng coi là gia ình n n p, mi n c ng có th ch p nh n”.

Tô M t mu n c i nh ng không c i n i, ch n nhìn V ng Á Nam.

“Cô yên tâm, v m t v t ch t, tôi tuy t i không b c ãi cô”. Bà ta rút m t t gi y, a cho Tô M t. “ ây là b n th a thu n c n công ch ng. Có m t i u kho n r t quan tr ng, a con u c a cô không c i theo cô, ch có th s ng v i b m cô quê nhà. Ngoài ra, tôi còn có th b o m, n u cô và Thiên B o k t hôn, n m n m sau khi sinh a con u tiên, trung tâm th ng m i qu c t c a V ng gia chúng tôi s thu c v cô...”

Tô M t ch n ng.

V ng Á Nam n n c i hài lòng. “Con ng i có lòng tham m i là l th ng tình. Tôi v n không yên tâm v cô. Cô t ng ly hôn, tr c ây có quan h ph c t p, nh ng tôi c ng thuê ng i i u tra cô. Trong th i gian qua, ngoài công ty, b nh vi n, ch Thiên B o và n i c a cô, cô g n nh không i âu, c ng không ti p xúc v i nh ng ng i v v n. Nh v y r t t t!”

Tô M t kinh ng c. “Ch t ch cho ng i theo dõi tôi?”

V ng Á Nam né tránh câu h i. “Cô có n ng l c, có c h i, có u óc, tính cách c ng r t t t, nh ng cô quá l ng thi n, ây là u i m và c ng là nh c i m c a cô, không làm c vi c l n, c ng không r i vào tình tr ng quá t . Cô c i theo tôi h c h i vài n m, th ng xuyên ti p xúc v i ng i ngoài, rèn gi a b n thân, ch c ch n s khá h n”. D ng nh bà ta ã tính toán tr c m i vi c. “Cô hãy c m b n th a thu n này v xem k . Sau ó tìm c h i b o b m cô n ây g p m t... úng r i, ng a a con c a cô n, tôi không mu n b thiên h nhìn th y r i xì xào bàn tán”.

Tô M t r i kh i b nh vi n, tinh th n vô cùng h n lo n. Cô tr i qua c m giác t không th tin n i n m c trong b ng, cu i cùng nh t nh kh i gi c m ng.

Tô M t lái xe m t vòng qua khu v c ph n hoa nh t c a Nam Chiêm. Nhìn th y nh ng tòa nhà t nh t, cô b t giác ngh , nên mua m y c n h bây gi , ba hay n m? Trang trí theo phong cách nào m i d s p x p và quét d n? Li c nhìn nh ng chi c xe mui tr n bên ngoài câu l c b cao c p, cô l i ngh , mua

thêm ngôi bi t th , xây vài cái nhà xe. Nhìn th y nh ng cô gái tr n m c th i th ng, cô ngh , sau này tôi mu n mua qu n áo t n m c nào c ng c, các cô m c trên ng i ch là hàng ch ...

Cho n khi thành ph lên èn, Tô M t v n chìm trong tr ng thái h ng ph n c c . Cô mu n hét to nh ng bu c ph i kìm nén tâm tr ng.

Bây gi là gi tan t m, ng i ông, xe c n m n p. Tô M t toát m hôi m i tìm c ch xe. Cô ng ng u, ng m b c t ng trong th n tho i Hy L p r t l n hai bên c a ra vào c a trung tâm th ng m i qu c t Nam Chiêm. M t bên là chi n th n Ares m c áo giáp màu xám, tay c m chiêm và cây giáo dài. M t bên là n th n tình yêu Aphrodite tay c m qu táo.

D i ánh chi u tà, hai v th n ng s ng s ng trong b u không khí xa hoa, m t o. D i chân b c t ng, m t ám thanh niên t t p, vui v nói c i, phía sau là i s nh trung tâm th ng m i r c r ánh èn.

Tô M t h i ng c m t, ch m rãi i vào bên trong. Tâm tr ng c a cô hoàn toàn khác tr c kia. Xung quanh cô là ám ông i mua s m ho c n ch i h ng l c. T ng m t là n i bán nh ng th xa x . T ng dấy t kính l n và trang s c vàng b c l p lánh. Không gian gi a là n i bày hàng gi m giá, ng i ông nh m c c i.

Tô M t i xuyên qua ám ông, vào trong thang máy. Lên n t ng trên cùng, cô v n vào lan can màu vàng l nh giá, cúi u nhìn xu ng. C thành ph nh viên kim c ng d i ánh èn r c r khi n cô b ng nh t i c nh t ng nhân v t Mouret trong tác ph m Hi u h nh phúc c a các bà⁽³⁾ c a Zola ng trên c u thang, nhìn xu ng v ng qu c các c a hàng c a ông, trong lòng dâng tràn s xúc ng, vui v và ch i.

Do t nh có s thích c sách nên Tô M t có n t ng sâu s c v tác ph m này. Tuy nhiên, cô ch a t ng ngh , m t ngày nào ó mình c ng c tr i nghi m c m giác t c mu n không có cách nào tho mẫn n ni m vui khi có t t c trong tay, c m th y gi ng nh Th ng nhìn xu ng chúng sinh.

Bên c nh có ng i ng k vai Tô M t. Ng i ó bình th n lên ti ng: “Ch này tr c ây u t m t b y tr m tri u nhân dân t ”.

“B y tr m tri u?” Tô M t nhìn anh, m m c i. “Lúc tr c tôi n m m c ng ch mu n trúng s n m tri u. B y tr m tri u là g p bao nhiêu l n con s n m tri u?”

Hai ng i lâu ngày không g p nhau.

V ng C An lên ti ng: “Xem ra có ng i b m t mi ng th t l n r i trúng u”. Anh ngo nh m t nhìn cô. “G ng m t n, th t x ng ôi v i tên ng c ó”.

Tô M t ti p l i. “Là tên ng c có ti n”.

Anh chau mày nhìn cô. “Ti n có th giúp c u ta th c hi n ngh a v c a àn ông không? Có th “tìm úng c a” không? Hay là em nh ích thân d y c u ta cách “công thành o t t”?”

“Anh...” Tô M t m t. tr c ó, cô còn s anh ngh lung tung, nghe anh nói v y, cô b t ch p, m ng kh : “ l u mạnh!”

V ng C An c i. “Hình nh em ã coi vi c h u h tên ng c ó là ch c trách c a mình”.

Tô M t không kh i t c gi n, không lên ti ng. Trong lòng hai ng i u bu n b c, h ch đổi m t xu ng khu v c mua bán nh n nh p t ng đ i, ch ng ai ý n ai.

Tô M t c m th y khó có th ch u ng thêm dù ch m t giây, m t phút. Cô nh quay ng i b i, t nhiên nghe anh nói. “Em úng là m t kh c c ng không th i, tôi còn ch a nói xong, em ã v i i g p ai?”

Tô M t c t cao gi ng: “V y anh mau nói i, tôi còn có vi c”.

V ng C An tr m m c, vài giây sau m i lên ti ng m t cách khó nh c. “Bây gi tôi v n có m t ít ti n. Tuy không th b ng T ng Thiên B o nh ng ít nh t c ng th a mẫn lòng h vinh c a m t vài ng i àn bà”.

“M t vài ng i àn bà nào?” Tô M t chau mày. “Tôi không hi u, anh hãy nói rõ xem nào?”

V ng C An l nh m t, không lên ti ng.

Nh n tình c nh b phóng viên eo bám trong th i gian qua, Tô M t b t giác lên ti ng: “Gi a tên ng c có ti n và tên t i ph m c ng dân không có ti n, anh ngh tôi s ch n ai?”

S c m t V ng C An r t khó coi.

Tô M t nói ti p: “Anh mu n mua, ng i khác ch a ch c ã mu n bán”.

V ng C An “h ” m t ti ng l nh lũng. “Em thù dai th t, chuy n x y ra bao lâu r i mà v n còn nh ”.

Cô c i c i, th dài: “Ch ng ph i tôi đ a vào s thù dai này nên m i có th leo cao hay sao? H i còn làm nhà kho, th ng b ng i khác c hi p, tôi ngh không đ i m t l n, i hôm nào th ng ch c, tôi c m th y n m ày n m t tr c Tùng Dung. Tôi còn t ng t ng s b thu c V ng T Nguy r i ném anh ta vào quán bar ng tính. Ch ng ph i anh ta thích b thu c ng i khác sao? Còn c Th ng Thu n n a, tôi n m m c ng mu n b t anh ta lau giày cho tôi. Th m chí tôi còn mu n...” Cô t nhiên đ ng l i, ng ng u nhìn V ng C An. Trong m t v n nh ng tia máu, b d ng h c hác, m t m i, trên ng i toàn mùi thu c lá. Đáng v m nh m ngày nào b ng tr nên m h .

Trong lòng Tô M t r t xót xa, cô cúi u, nói nh : “Y u t xu t thân, ti n c a n công vi c c ng có th chia con ng i thành nhi u c p b c. áng ti c,

ch m t s r t ít ng trên nh cao. Ng i ph i ch u m c trong cu c i này không ch có m t mình anh.

B cô nhìn th u, V ng C An nh ch mi ng: “Ti u nhân c chỉ”.

“Th thì sao?” Tô M t không t ra t c gi n. “Con ng i u theo u i l i ích, t c m c ích thì có th b t ch p th o n và không có gi i h n cu i cùng. T i sao tôi không th là lo i ng i ó?”

V ng C An mu n n i gi n nh ng c g ng ki m ch . M t lúc sau, anh m i c t gi ng m m m ng: “Tôi bi t không nên n tìm em vào lúc này. Tôi ch mu n h i m t câu, ph i làm th nào thì em m i không nh c n nh ng chuy n tr c kia?”

Tô M t th m th dài nh ng v n c t gi ng c ng r n. “S áy náy c a k y u gi ng s l ng thi n c a h , u không áng tin c y”.

V ng C An h i ng n ng i, s c m t t i s m. Anh ch a bao gi b ng i khác m a mai, ch gi u nh v y. Ngay c V ng Á Nam lúc u i anh ra kh i công ty, l i n ti ng nói v n h t s c kiêng dè. Kh ng L p c b anh ép ph i tr n ông tr n tây, cu i cùng g p anh c ng r t khách khí...

V ng C An ngo nh u v phía Tô M t, d ng nh mãi t i hôm nay anh m i nhìn th u ng i ph n này. Anh mu n nói câu gì ó nh ng l i ng h , t t c ch là bi n h . Im l ng m t lúc, anh g t u v i cô r i quay ng i b i m t.

Bên ngoài tr i t i en, ng i ông nh m c c i, xe c i l i t p n p. V ng C An bu n b c trong lòng, li n lái xe t i m t n i yên t nh. Anh xu ng xe, ng bên l ng hút thu c, nh ng ch a hút h t i u thu c, anh ã ném i. Bên c nh t nhiên có ng i nói l n ti ng: “Không có m t à? Sao anh ném linh tinh, t cháy ti n c a tôi r i?”

V ng C An ngo nh u, phát hi n mình ném m u thu c lá vào m t cái bát s bên c nh. Trong bát qu nhiên có m l a. Anh v a t c v a bu n c i, không ý n i ph ng.

Tên n mày không ch u buông tha, ng d y, xông n tr c m t anh. “Anh ng l i, m i ng i c ng nhìn th y r i y, anh ta t ti n c u m ng c a tôi. Trong ó có m y nghìn, anh mau b i th ng cho tôi i!”

i ph ng có thân hình cao l n, g ng m t tròn xoe, V ng C An ch nh o: “M t bu i t i có th ki m m y nghìn? Anh bi t làm n nh v y mà còn ra ng n xin? Sao không v nhà n m mà ti n i?”

Tên n mày nh b i n c b t, túm vai anh. “M ki p, mày có n ti n không h ?”

V ng C An nhìn bàn tay b n th u c a i ph ng b ng ánh m t chán ghét. Anh l p t c kéo tay tên n mày, trên áo s mi xu t hi n v t en s i. Anh v a ph i v a nói. “Tôi c nh cáo anh...”

V ng C An còn ch a d t l i, u ã b p m t phát.

i ph ng không dùng s c, V ng C An không c m th y au nh ng trong lòng b c b i. L a gi n kìm nén ã lâu bùng phát trong giây lát. Anh li n tung m t cú m vào m t i ph ng. Tên n mày dính òn, nh ánh tr , bên c nh có ông già can ng n: “ ng ánh n a, lát n a c nh sát n thì làm th nào!”

Tên n mày do d nên ch m m t b c, b V ng C An ánh thêm hai cú r t m nh. H n li ng c xu ng t.

V ng C An lau mép, th y có v t máu, anh càng n i c n iên, i n, p vài cú vào ng i tên n mày. Ông già bên c nh l i can ng n. “ ng ánh n a, c ti p t c nh v y thì s có án m ng y!”

Anh dùng chân á nh vào u tên n mày, th y h n l m mình nh ng không còn s c l c ánh tr , anh m i tha cho i ph ng. Tên n mày mi n c ng bò d y, l i m t.

V ng C An h i m t nh ng c m th y r t tho i mái. Anh ng i xu ng c nh ông già, nhìn ông dùng ph n vi t xu ng t. N i dung i khái là hai ông cháu ng i t nh nào ó, n Nam Chiêm ch a b nh. Cháu n i m c b nh n ng, c n bao nhiêu ti n làm ph u thu t và chi phí i u tr , hy v ng m i ng i giúp ...

V ng C An gi tay lau m hôi, h i ông già. “M t bu i t i ông ki m c bao nhiêu ti n?”

Ông già c m cái bát s , l c l c tr c m t anh, trong bát ch có vài ng.

V ng C An a m t nhìn ra ng sau: “C ng b nh vi n là n i ki m n t t”. L i nhìn a bé m y tu i trong lòng ông già, anh h i: “Ông b t cóc a bé này âu v y? B m nó ch c lo l ng l m”.

a bé r t r è trong lòng ông già, mi ng ho khù kh . Ông già v a v l ng nó v a vi t: “B m nó n Nam Chiêm làm thuê t m y n m tr c, nói ki m ti n nuôi con. Ti n còn ch a ki m c, chúng nó ã ly hôn. Tôi d n cháu n i n ây tìm ng i nh ng ch ng th y âu. Nam Chiêm... quá l n...”

V ng C An nhún vai. “Bây gi ngoài ng y r y nh ng vi c t ng t . Câu chuy n c a ông không còn m i m ”.

Ông già không ph c, a b nh án c a a bé cho anh xem. V ng C An không c m, c ng ch ng thềm ngó qua. Anh nói: “Ch vi t c a ông không t i”.

Ông già áp: “Tr c ây b tôi m tr ng t th c”.

Hai ng i trò chuy n vài câu, có cô y tá ch y ra ngoài a c m cho a tr . Ông già v i vàng c m n, bón cho cháu xong m i g m n t ch bánh mìn th u còn l i. Sau ó ông ti p t c vi t, ch vi t ngay hàng th ng l i. Nhìn dòng ch ông già v a vi t, V ng C An không kìm c, nói: “Câu này có ngh a là gì v y?”

Ông già c: “Chúng nhân duyên sinh pháp, ngã thuy t t c th không, d ch vi th gi danh, d ch th trung o ngh a. C u không hi u à?”

“Không hi u”.

Ông già nói: “Tôi c ng không hi u l m nh ng...” Ông c i v i cháu trai. “Bé con, l y h p bi c a cháu ra cho chú ch i i!”

Th ng bé không n nh ng v n l y t túi xách ra m t chi c h p bánh quy han g . Nó m ra, bên trong ch a y nh ng viên bi trong su t, V ng C An không hi u.

Ông già nói: “Hai tay c u có th c m h t s bi trong h p này không?”

V ng C An th c m, v a v n y c hai tay.

Ông già l i h i cháu trai: “Viên bi cháu thích nh t âu r i? Viên cháu c t ng y”.

Th ng bé ng m ngh , l y t trong túi áo ra m t viên bi cao su r t p.

Ông già trêu cháu: “Cho chú nhé?”

Th ng bé ra s c l c u.

“Cho chú m n ch i m t lát”. Ông già nói ti p.

Th ng bé a cho V ng C An. Anh mu n c m nh ng không còn tay c m.

ng bi r i xu ng h p s t, v vào tay anh. “Th xu ng i!”

Ông già th dài. “R i vào c nh b l a, b ng i c i c t, b c hi p, không có ti n khám b nh, anh ch bi t oán trách tr i t, không x c l i tinh th n ti p t c ti n v phía tr c, không bi t buông tay và t xu ng, anh ch có th t b c h i chuy n bi n sau này”.

V ng C An l ng thnh.

Ông già v a vi t ch xong, trong chi c bát s xu t hi n thêm m y ng xu. Tr c m t V ng C An, ai ó c ng ném t ti n gi y. Anh cúi u nhìn, là t m t ng.

C u con trai bên c nh phê bình b n gái: “C nhìn th y n mày là em cho ti n, ai bi t c là th t hay gi ”.

“Ki u gì c ng có ng i c n s giúp ”. Cô gi i áp.

C u con trai ch vào ông già. “Ch c n nhìn qua c ng bi t là k buôn bán tr em. Em làm v y là giúp t i ph m y”.

Anh ta l i ch V ng C An. “Còn ng i này n a, có chân có tay sao ph i làm n mày? Em không th y ng i ta p trai th kia, dù i bán “s c” c ng có th ki m c ng ti n”.

Cô gái kéo áo b n trai, nói nh “Anh ng nói n a, cho c ng ã cho r i, chúng ta i thôi”.

V ng C An b t ti n gi y vào chi c bát s , “N u th ng bé này...”

Ông già hi u ý, c t ngang l i anh: “M u s t i nhân, thành s t i thiên, tôi ch có th c g ng h t s c mình”.

Ngh n con trai, c h ng V ng C An b t giác t c ngh n. Anh l o o ng d y, i vài b c li n quay l i, c m ph n vi t m t hàng ch ngay sau hàng ch c a ông già. Cu i cùng, anh rút t ví ra m t t m th ngân hàng, chính là t m th V ng T Nguy ném xu ng t ngày hôm ó. Anh b t m th vào cái h p s t ch a y nh ng viên bi.

V ng C An v ngôi bi t th g n b bi n. Anh trong nhà hai ngày li n, cho n hôm anh ph i tham gia i h i c ông.

V ng C An th c d y t sáng s m, v a t m v a c o râu. N c l nh t trên u ch y xu ng, anh nh m m t m t lúc r i m i m c áo choàng t m i ra ngoài. Anh ng tr c g ng, ng i àn ông trong g ng h c hác h n tr c nh ng ã l y l i v t nh táo, s c bén c a ngày nào.

V ng C An m c áo s mi. Khi cúi u cài cúc tay áo, anh ch t nh n hôm t i An Th nh l t V ng Á Nam, có ng i m i sáng s m ã chu n b qu n áo cho anh. Cô là ph ng áo s mi, a t n tay cho anh nh ng anh ch ng thềm c m. Lúc ó, cô ang v i i làm, ph i d anh m c áo nh d a tr . Anh còn nh rõ c m giác m nóng khi bàn tay cô ch m vào ng c mình. Cô không h hay bi t, vì cu c chi n ngay sau ó, trái tim anh ang h ng ph n, p lo n nh p...

V ng C An l i c i cúc tay áo r i thay áo khác. ang th t cà v t, i n tho i bên c nh chuông. Anh c m lên nghe, ng i u máy bên kia nói: “Chúc m ng chú. Sau ngày hôm nay, chú c t do r i”.

Anh nhìn vào g ng ch nh cà v t. “Chuy n này không k t thúc nhanh nh v y. Các c ông s tìm n th ng l ng cách x lý c ph n trong tay tôi tr c khi công b tin t c”.

“Chú nh bán cho ai?”

V ng C An c i. “Bán ra th tr ng. Sau i h i c ông, ch t ch ti n nhi m c a An Th nh s bán tháo t t c c ph n hi n có trong tay”.

Ng i kia h i: “L n này ch c ph i treo ch ST?”

V ng C An không tr l i câu h i ó, nói: “S c , th pháp, tranh v tôi g i ch anh, anh hãy nhanh chóng bán u giá h tôi. C ngôi bi t th này n a, giúp tôi tìm ng i mua”.

“Chú nh làm gì?”

“Tôi còn có th làm gì ngoài vi c m công ty, ti p t c làm n?”

C êm tr n tr c khó ng không ch có m t ng i.

Tô M t d y t sáng s m, lái xe n b nh vi n ón V ng Á Nam. V ng Á Nam ã bình ph c sau ca ph u thu t nh ng v n ang trong quá trình đ ng b nh. S c m t bà ta nh t nh t nh ng trông v n có tinh th n.

Hai ng i n phòng h i ngh c a khách s n tr c thu c trong thành ph . B o v ang giám sát bên ngoài. tránh nh ng thông tin “l ch l c” lãnh o c p cao c a t p oàn ch nh hai c quan truy n th ng “thân tín” nh m i n m, còn l i ch n t t c phóng viên bên ngoài.

Trong phòng h i ngh , m t n a s gh ã có ng i ng i. Nhân viên c a công ty b n r n chu n b , phóng viên c ng ã n, lãnh o c p cao l c t c kéo vào. Công nhân viên n m gi c ph n, các c ông nh l c ng n ông h n m i n m.

Tô M t và các c ông l n cùng lu t s ng i phía tr c. Nhìn xu ng d i, cô phát hi n Tùng Dung, lão Tri u c ng có m t. Tùng Dung m m c i, nháy m t v i cô. Tô M t có tâm s nên m i n c ng m m c i v i ch ta.

Tr c ây thái c a Tùng Dung i v i cô là t xem th ng chuy n sang khách sáo, nh ng n bậy gi , ch ta có v t ra t hào v cô. C quá trình này đi n ra h t s c t nhiên, không khi n cô c m th y ng ng ngừng và khó ch p nh n.

Tâm tr ng c a Tô M t không h nh nhõm, đ ng nh ng i đ “t i c H ng Môn”⁽⁴⁾ chính là b n thân cô. Khi a m t v phía c a ra vào, cánh c a l n ã óng ch t l i b y ra, Tô M t gi t mình thon thót.

Phòng h i ngh huyền não. V ng C An là ng i cu i cùng i vào, anh m c com lê màu en th ng t p, càng tôn thêm dáng v uy nghiêm. S xu t hi n c a anh gi ng nh hi u ng ngôi sao, khi n nh ng ng i ch a bi t s th t có m t trong h i tr ng v tay nhi t li t, ti p theo là ti ng c i vui v .

V ng C An bình th n b c lên sân kh u. Sau l i m u, anh t ng k t tình hình kinh doanh và l i nhu n u t c a công ty trong th i gian nh m ch c. T ng n i dung và con s ã n sâu vào u óc nên anh không c n nhìn gi y t trong su t quá trình báo cáo.

Nh c n án h i ngh , V ng C An i m nhiên phát bi u: “Ti p theo, tôi s không tham gia vào v i c công b án và ti t m c h i áp, vì k t giây phút này tr i, tôi s r i kh i ch c v ch t ch và t ng giám c c a t p oàn”.

H i tr ng xôn xao.

Có c ông nh n ây ch t v n v b n án. Nghe anh nói v y, ng i ó ng d y, nói l n ti ng: “Ch trong vòng n a n m, An Th nh không đ i m t l n i ch khi n doanh nghi p lâm vào tình tr ng b t n. Các anh úng là không ngh t i l i ích c a c ông”.

M t lãnh o c p cao l p t c tr l i: “Bây gi v n ch a n ph n h i áp, ngh m i ng i yên l ng!”

M t c ông nh l phát bi u. “M i l n h i áp, ch có nhân viên c a An Th nh m i a ra câu h i, l i nói c a nh ng c ông nh nh chúng tôi u không có tr ng l ng”.

Ng i lãnh o c p cao ánh tr ng l ng: “Trong n a n m nh m ch c, V ng C An tiên sinh không nâng cao tài s n c a công ty, c ng không thu hút b t c ngu n v n u t nào cho công ty. Ng c l i, V ng C An tiên sinh qua m t h i ng qu n tr , vi ph m quy nh t i n hành u t d án khác. N u c ti p t c nh v y, An Th nh s ng tr c nguy c phá s n”.

Lúc này, d i h i tr ng m i tr nên yên t nh.

V ng C An không bi n gi i, anh c i. “Tr c lúc r i kh i ây, tôi v n hy v ng tài s n c a An Th nh mà các v n m gi v n có th t ng lên. Tuy nhiên, s th c nh th nào, c phi u s cho câu tr l i thích áng”.

Anh v a nh r i i, bên d i t nhiên có ng i lên ti ng: “V vi c tranh ch p n i b t i An Th nh, tôi ã nghe tin t lâu, nh ng không bi t ch t ch t ch c có phi i che gi u m t v scandal?”

M i ng i r i r m bàn tán.

Tô M t quay sang ng i v a phát ngôn. Ng i này trông r t quen, là m t phóng viên m y hôm tr c bám theo cô òi ph ng v n nh ng b cô t ch i. Trong lòng có d c m ch ng lành, cô kh g i m t nhân viên l i, h i: “Ngoài hai t báo ã c ch nh, t i sao còn có phóng viên khác ây?”

V ng Á Nam c ng nghe th y, lo chuy n nhà b ti t l , bà ta h gi ng d n dò: “B o c u ta ra ngoài i!”

Nhân viên v i m i tay nhà báo ra ngoài nh ng anh ta nói ti p: “ úng, tôi là phóng viên nh ng c ng là m t c ông. Tôi c ng quan tâm n l i ích c a mình nh các v . Hôm nay các v u i tôi i, ngày mai trên báo ch c ch n s a tin”.

Ng i nhân viên h t cách.

Tay nhà báo ti p t c lên ti ng: “S vi c liên quan n lãnh o c p cao, trong tay tôi có c ch ng c l n nhân ch ng. Bu i t i ngày m i m t tháng m i m t c a hai n m tr c, m t ng i ph n t i m t câu l i b cao c p tr c thu c An Th nh ã g i i n báo c nh sát. Ng i ph n nói mình b xâm ph m. Nh n c tin, c nh sát khu v c l p t c c ng i n ó, ng th i ghi chép h s v này”.

u óc Tô M t nh n tung, trái tim nh s p nh y ra kh i l ng ng c.

V ng C An li c nhìn cô, l p t c c t ngang. “ ây là n i bàn v ph ng h ng kinh doanh c a công ty ch không ph i n i tán g u nh ng chuy n không liên quan. M i b o v vào ây!”

Hai b o v xông vào nh ng không kéo n i tay nhà báo ó, anh ta c t cao gi ng: “V này có liên quan n V ng tiên sinh. Lúc ó anh không mu n ng i khác bi t nên ã x lý êm xuôi. Lãnh o c p cao c a An Th nh có cu c s ng riêng i b i, h n lo n, làm sao có th qu n lý t t doanh nghi p...”

V ng Á Nam t nhiên lên ti ng: “C c u ta nói ti p!”

Câu l c b cao c p tr thành ch n sa a, s vi c này b d lu n ch trích. L i nói ti p theo c a tay phóng viên càng khi n m i ng i kinh ng c. “Theo k t qu i u tra, ng i b h i là m t nhân viên n tr tu i c a công ty, hi n ang ng i v trí lãnh o c p cao. Lúc ó, ng i ph n này báo c nh sát, V ng C An tiên sinh quay ra v cho cô ta l a o. Xin h i V ng tiên sinh, s vi c này có ph i là th t không?”

V ng C An nh t th i im l ng, s c m t r t khó coi. M i ng i u quay sang Tô M t, ch mình anh không nhìn cô.

Tay phóng viên h i Tô M t, “Cô Tô, trên báo có m t bài vi t v cô, ch c cô c ng c qua. Thành viên h i ng qu n tr c l p tr tu i nh t, r t cu c d a h i ai...”

V ng C An nghiêm ngh c t l n. “Anh h i cô y làm gì? Chuy n này ch ng liên quan n cô y...”

Tay phóng viên nh nói ti p nh ng Tô M t t nhiên lên ti ng: “Sao l i không liên quan n tôi?” Cô c m th y vô cùng nh c nhã, ng i run run, hai tay l nh bu t t i tê d i. Cô ch h n không th l p t c r i kh i n i này. Cô hít m t h i th t sâu l y l i bình t nh, r i c t gi ng m i n c ng. “Anh bám theo tôi m y ngày nay ch vì m c ích moi móc chuy n riêng t ?”

Nhìn th y v hi n lành, nhã nh n c a cô, bên d i có ng i t ra b t bình. “N u chuy n này có th t thì ây là v án hình s , cô nên báo c nh sát”.

Tô M t c m th y c h ng khô rát, tim p lo n. Cô h i l i “Anh cho r ng ng i nh V ng tiên sinh có th ph m pháp trong chuy n nam n hay sao?”

Nghe th y câu này, m i ng i u c m th y khó tin. B n h b ng có c m giác hai ng i này, m t ng i ch ng quy n r , ng i kia t nguy n b quy n r thì úng h n.

“Rõ ràng anh không bi t s th t, còn nghe l i n b y. Tuy V ng tiên sinh ã t ch c nh ng t ng là nhân viên c a anh y, tôi không th làm trái v i l ng tâm. Ch c m i ng i u bi t thành tích c a anh y t c trong th i gian nh m ch c. Anh y có n ng l c xu t chúng, v a quy t oán v a sáng su t, h n n a còn là nhân tài...”

M i ng i u c m th y bu n c i nh ng b t g p v m t d u dàng, cách nói n ng gây g n âu ra y c a Tô M t, t t c nh t th i yên l ng.

“... Ph n thích anh y c ng ch ng ph i chuy n gì k l ... Th c t , có quá nhi u ng i theo u i anh y... Anh c ng bi t y, ph n hay gi m y chiêu

thu hút sự chú ý của người khác, một khi ghen tuông là ánh mắt lý trí, và báo cáo nhát của cô.” Sự mỉa mai cay cay như một cơn bão. “Là tôi không tốt, tình yêu của tôi. Lúc đó, phía của nhát của cô đã tìm hiểu tình hình và không xử lý vậy này”.

Tay phóng viên kinh doanh nhìn Tô M t. “Tôi không hiểu ý cô? Tôi... nói dung cụ thể hơn về vấn đề không phải vậy...”

“Tôi còn có ý gì khác?” Tô M t mỉm cười ngạo mạn. “V thành viên hội đồng quản trị của công ty không liên quan đến anh. Là tôi gọi anh. Là tôi... tôi... một lòng tình nguyện, tôi ái mộ anh”.

Mỉm cười há hốc miệng, sau đó là tiếng cười nói xôn xao. Bà không khí trầm trọng, náo nhậy trong giây lát.

Đu sao Tô M t cười còn trẻ, dù một ngày hôm nay cô không thể chịu được nhát của anh. Cô một tay tát tai, bị tát tạt mặt mình thì không nhìn mình nên không dám nhìn anh. Lúc này, cô cảm thấy không thoải mái, trong lòng vô cùng xấu hổ và đau đớn. Cuối cùng, cô cố gắng run run: “Cảm ơn anh, chuyện này, anh đừng để ý. Tôi rất xin lỗi! Tôi... tôi đã xin anh. Tôi sẽ... sẽ rời bỏ chức vụ thành viên hội đồng quản trị của công ty, rời khỏi An Thành.” Nghe vài giây, cô hỏi: “... cảm ơn anh, rời khỏi Nam Chiêm”.

Tay nhà báo không buông, nhấc tay lên tiếng như một tiếng sét. “Anh nói chuyện với Tô M t, nói: “Nếu hôm nay giá của phiếu của An Thành rơi xuống mức sàn, và tiền sinh, giá của anh còn đáng giá bao nhiêu? Anh sẽ tiếp tục giữ lại hay bán tháo? Giá bán ra bây giờ và giá lý tưởng trong lòng anh cách biệt bao nhiêu? Bên bán tiếp theo liệu có giúp cho việc kinh doanh của công ty hay không? Mọi sự kiện không xác thực nào đó liệu có ảnh hưởng đến giá của phiếu, đến nền tảng tài sản của công ty nghiêm trọng không?”

Vòng C An nh nh nh, giọng nói ra khinh thường và phẫn nộ: “Âm mưu của anh là vậy, các anh nên quan tâm chứ không phải nói chuyện con và con kê, chỉ phải nghĩ đến anh, họ quan tâm đến “tính phúc”⁽⁵⁾ của anh thân ái của Vòng C An tôi...” Anh nắm tay Tô M t, “Và hạnh phúc của anh sau của tôi”.

Bàn tay cô run run, ngón tay lạnh giá. Vào thời khắc này, cô cố gắng nắm lấy khách hàng một mình đứng lên bước trong cơn gió thổi mạnh, cô đi vào một nơi khô ráo, mát mẻ.

Vòng C An quan sát Tô M t, nhướn mày nói với người khác: “Anh nói chuyện với cô!”

Tô M t mỉm cười dặt tay ra ngoài. Có người giật mình. Tuy cô cố gắng trấn tĩnh nhưng vẫn bắt gặp ánh mắt của người khác, bắt gặp ánh mắt của người khác.

V ng C An quay u, g n nh ôm cô vào lòng. Anh gi tay che m t cô, nghiêm gi ng. “ ng ch p nh!”

M t thanh niên không nghe l i, lén lút i u ch nh đi ng.

V ng C An t c gi n, ch vào m t ng i ó. “C u kia... ng ch p n a!”

Ti ng nói c a anh nh phát ra t l ng ng c, p th ng vào màng nh , Tô M t càng cúi th p u theo ph n x , m t bên m t vùi vào ng c anh. V ng C An si t ch t vòng tay khi n cô càng c m nh n c rõ ràng c b p r n ch c và nh p tim c a anh. Cô t nhiên n y sinh tâm lý b t ch p t t c .

Anh chàng kia không có ph n ng.

V ng C An li n gi tay o t l y di ng c a anh ta, ném th ng ra ngoài c a s . Phòng h i ngh t ng m i l m, r i xu ng t c ng không nghe th y tí ng ng. i ph ng nh y đ ng lên nh nói l n nh ng b d ng hung đ c a V ng C An ã d a anh ta s ch t khi p. Anh ta nh t th i p úng. Nh ng ng i khác u gi u i n tho i ho c máy nh trong tay.

V ng C An và Tô M t i vào thang máy. N c m t ch y dài trên gò má, cô mu n gi t tay kh i tay anh nh ng anh nh t nh không buông l ng. Anh gi tay nh lau n c m t cho cô, l i b cô g t ra. Cu i cùng, anh cúi u, tr ng m t v i cô nh v i k thù.

Thang máy xu ng t ng m t, có m y ng i i vào. Tô M t mi n c ng lau n c m t, ng sau l ng V ng C An. Hai ng i không li c ngang li c d c nh ng hai bàn tay v n gi ng co bên d i.

n bãi xe, V ng C An kéo Tô M t i n ô tô c a anh. Tô M t không th kháng c , l m b m. “Tôi có xe...”

Anh không n nang, nói th ng: “ ó là xe c a An Th nh”.

Tô M t b t giác ng n ng i. Hôm qua cô v n có m i th trong tay, hôm nay ã cùng ng m t l , càng ngh càng b c b i. Cô gi ng nh ang trong c n ác m ng. Trong gi c m ng có r t nhi u ng i theo dõi màn bi u di n khoa tr ng n c c i c a cô, sau ó h còn nh n xét cô b ma làm hay vô liêm s .

N c m t giàn gi a, Tô M t không có cách nào ki m ch .

V ng C An l i kéo cô lên xe. B cô y ng i, anh t ra b c t c: “Tên nhà báo nói l u h s mà em c ng tin. y là h n mu n gài b y em, em không nh n ra hay sao?”

Nhìn th y s c m t u ám c a anh, Tô M t càng c m th y không áng. Cô ngh b ng, dù ch ng ai bi t t ng lai th nào, bây gi ch c n anh y cho mình m t cái ôm an i là , v y mà ph n ng c a anh gi ng nh cô thi u n anh. Tô M t không tìm c c n ngh n ngào: “ úng, là tôi ng c ngh ch, ai c n bi t anh có b l u h s hay không? V i hoàn c nh c a áy bùn. Tôi nên ch anh nh n t i, khi n t t c m i ng i u bi t tôi có quan h không rõ ràng v i tên t i ph m

c ng dâm, dây d a h t l n này n l n khác...” Cô nh khóc không thành tí ng. “Sau ó b n h m ng tôi ê tí n, nói tôi là...”

“Câm mi ng!” V ng C An t nhiên c t cao gi ng.

Tô M t tr ng m t nhìn anh, m t ng n n c.

V ng C An im l ng m t lúc m i lên tí ng. “Là tôi không mu n th y em khó x ”.

Tô M t nh t th i tr m m c. Cô cúi u, n c m t r i xu ng. “Sau này ng ai n y i, tôi s không khó x n a”. Cô quay ng i b i. Nghe th y tí ng b c chân anh u i theo, cô nói: “Anh ng i theo tôi. Tôi... nhìn th y anh là tôi th y bu n nôn”.

ng sau qu nhiên không có tí ng ng.

Tô M t lên xe, n máy, nh n ga m t cách máy móc. Ch t ngh n i u gì ó, cô h c a kính, nói. “N u mu n c m n tôi, anh ng quá tuy t tình v i An Th nh. Anh hãy ch a m t con ng cho m góa con cô i ng i ta. Xét cho cùng... là tôi ph lòng bà y”.

Tô M t ánh tay lái, ô tô ch y qua V ng C An. i m t o n, cô nhìn vào g ng chi u h u. Anh v n ng ó, cô không còn th y rõ v m t c a anh, ch bi t anh v n nhìn ch m ch m v h ng này.

Tô M t v nhà s p x p c. Cô g i m t s c v quê qua ng b u i n, nh ng có giá tr cô mang theo bên mình, nh ng v t c ng k nh còn t t, cô cho c u m , không t t thì em bán...

Ngôi nhà càng tr ng tr i, trong lòng Tô M t ngày càng m m t. Tuy bây g tài kho n c a cô còn m y tr m ngàn nh ng ch a tìm c công vi c m i, quay v không bi t gi i thích v i b m th nào. Cô th y s t ru t, lên m ng tìm ki m thông tin tuy n d ng. Cô g i b n lý l ch, ch ng bao lâu sau nh n c h i âm c a công ty “s n ung i”. i ph ng t ra nhi t tình nh ng m c l ng th p h n tr c nhi u.

Tô M t ang ng i trên gi ng suy t , chuông c a t nhiên vang lên. Cô gi t mình, rón rén i t i nhòm qua l “m t mèo”. Nhìn th y Tùng Dung ng bên ngoài, cô th dài, ngh mình s p r i kh i n i này, không th c tr n tránh nh v y, h n n a, ó còn là ng i b n khá thân thi t.

Cô m c a Tùng Dung vào nhà. Tùng Dung xách m t túi l n, xu ng t. V m t ch ta v n bình th ng. “ ây là c s n Nam Chiêm mà tôi và lão Tri u mua. Cô hãy c m v cho ông bà và con gái th ng th c”.

Tô M t nói: “Ch mua làm gì? Va li c a tôi y c r i”.

Tùng Dung i m t vòng quanh nhà. “C c n h ch a gì ã d n d p s ch s , cô hành ng nhanh nh tên l a y”. Ch ta c i c i, li c nhìn Tô M t. “Em gái à, em th t s khi n chúng tôi b s c n ng”.

Bi t không th né tránh, Tô M t t gi u. “Già r i còn gi thói ngông cu ng c a tu i tr ”.

“Ái chà!” Tùng Dung c i. “Bây gi n lão Tri u c ng khen cô h t l i, nói cô ngh a khí, còn b o l y v nên l y ng i nh cô”.

Tô M t rót trà cho ch ta, ánh tr ng l ng: “Sau này anh ch có d nh gì? Có chuy n vi c không?”

Tùng Dung áp: “Tri u T ng Khánh mu n i theo lão V ng. Anh ta nói b n thân không có ch soái, ch có m t s t ng tài, c n tìm m t lãnh o gi i m i có th phát huy”. Ch ta u ng m t ng m n c. “C ng may V ng C An b ng lòng d n theo anh ta.”

Nghe n tên ng i àn ông ó, Tô M t không mu n nói n a.

Tùng Dung th dài. “Vi c gì cô ph i làm v y?”

Tô M t cúi u g p qu n áo. “Không thì làm th nào? Con trai không còn n a, công ty c ng r i vào tay ng i khác, tôi không th anh y ng i từ”.

Tùng Dung nh nhàng ôm vai cô, l i th dài: “Vi bi t rõ ng n ngu n nên tôi càng xót xa cho cô. N u cô l i, nh t nh s p s không b c ãi cô”.

Tô M t l c u, im l ng.

Tùng Dung t ra nghiêm ch nh. “Cô dùng o c trói ch t s p, s p dùng ti n b c ràng bu c cô. C hai cùng th ng. Cô ngh ng i nhi u nh v y làm gì?”

Tô M t c m th y bu n c i, nói nh . “S vi c tr c kia là m t khúc m t, tôi có th l a d i ng i khác nh ng không th l a d i b n thân”.

Tùng Dung th dài. “Cô úng là ng c ngh ch!”

Tô M t h i. “Ch nhìn trúng lão Tri u i m nào?”

“Nói chuy n h p, tính cách t t h n tôi m t chút, ki m ti n nhi u h n tôi m t chút, không v ng b n gia ình. Dù h i béo tôi c ng không chê...” Tùng Dung nói th ng.

“ c nh v y t t quá còn gì!” Tô M t nói.

Tùng Dung xua tay. “Không t t, bây gi là tôi d t m i anh ta. N u anh ta có i u ki n t t h n, tôi ch u thi t nh ng chuy n khác c ng ch ng sao, có m t m i có c”.

Tô M t c i c i.

Tùng Dung h i. “Cô bay vào ngày nào?”

“Cu i tu n”.

“Ngày mai cùng n b a c m. Tôi, lão Tri u và m y ng i n a coi nh ti n cô”.

“Thôi kh i, tôi ch ng có m t m i nào mà g p m i ng i”. Tô M t áp.

Tùng Dung nói: “Không ông ng i, ch có m y ng nghi p bình th ng khá thân thi t v i cô. L n này cô i, không bi t n bao gi m i có th g p l i.”

Tô M t lên ti ng: “T i lúc ó nói chuy n sau”.

Hai ng i tán g u thêm m t lúc thì Tùng Dung i ón con trai. Tr c khi ra c a, tình c nhìn th y cái bát trên t giầy, ch ta li n c m lên ng m nghĩa. “C ng p y ch !”

Tô M t ng m ngh , nói: “Ch thích thì c m l y i!”

Tùng Dung t cái bát v ch c . “ ng, th ng nh nhà tôi n chó còn chê, vào tay nó ch ng th gì còn nguyên v n. Cô hãy gi l i i!”

Tùng Dung ra v , Tô M t l i s p x p hành lý. Khó kh n l m m i nhét h t ng c s n c a Tùng Dung vào va li, phát hi n góc còn m t kho ng tr ng nh . Cô do d vài giây, c m cái bát trên t giầy, b n th n h i lâu r i l y gi y báo b c l i, nhét vào va li.

M t lúc sau, Tô M t nh n c i n tho i. Chung Thanh u kia nói: “Ch , t i nay ch ra ngoài i, em mu n m i ch n c m”.

Tô M t ng c nhiên. “Hôm nay m i n c m nhà em còn gì?”

Chung Thanh c i. “V n ch a r i kh i n i này, ch ã phân bi t nhà ch v i nhà em r i. Ch ra ngoài i, em mu n m i riêng ch n c m”.

Tô M t ang au u, không ngh ng i mà l p t c t ch i. “Kh i c n phi n ph c em !”

Chung Thanh nói: “Em không phi n, ây là vi c nên làm, em mu n c m n ch ”.

“C m n gì ch ?” Tô M t h i l i.

“C m n ch ã giúp em trong m y n m qua. Th t y, ngay c Chung Minh c ng không i x v i em t t nh ch ”. Chung Thanh nói.

Tô M t không mu n nói nhi u, tr l i l y l : “Kh i c n c m n ch . Em c g ngh c t p t t là c”.

“Em bi t r i. Ch i nhé...” Chung Thanh n n n m t lúc, Tô M t mi n c ng ng ý.

T m ch ng v ng, Tô M t thay m t b qu n áo, i t i nhà hàng Chung Thanh h n tr c.

Nhà hàng n m bên ng, không m y b t m t. Tô M t vào c a li n quan sát xung quanh, ây là n i sinh viên th ng n. H i nhân viên ph c v m i bi t Chung Thanh t phòng riêng trên t ng hai. Trong lòng Tô M t có chút nghi ng , cô không kh i kinh ng c khi y c a phòng. Tô M t còn ch a lên

ti ng, Th ng Thu n ã ng d y, nói v i Chung Thanh: “Hai ch em em nh gi trò gì v y?”

Tô M t nh th n, oán ra b y, tám ph n. Cô li n tr ng m t nhìn Chung Thanh.

Chung Thanh l c l c u ngón tay, dùng m i chân á Th ng Thu n m t cái. “Này, ch gái em n r i. Anh c ng ph i bày t gì ch !”

Th ng Thu n m t kiên nh n. “Em mu n tôi bày t i u gì?”

Chung Thanh ch ng tay lên c m, h i Tô M t. “Ch , ch mu n anh ta bày t i u gì?”

Tô M t gi b ng c ngh ch. “Tôi không hi u ý c a hai ng i”.

Th ng Thu n n a tin n a ng nhìn Chung Thanh.

Chung Thanh y ng i h n. “Anh ng nhìn n a. Ch y không bi t gì âu. Anh còn mu n th ó không? Mu n thì th hi n chút thành ý i!”

Th ng Thu n x m t nh ng v n c t gi ng m m m ng: “Em ng ùa n a, có c không?”

Chung Thanh phì c i, xoay m t h n, hôn nh m t cái. “Em r t yêu b d ng ngoan ngoãn, áng th ng c a anh”. Ng ng vài giây, cô nhìn h n. “Hay là anh hãy lau giày cho ch em?”

Th ng Thu n bi n s c m t, chau mày. “Con bé x u xa này, em ng bày trò n a!”

Chung Thanh nói, “Em còn nh tu i, ch ng bi t làm gì ngoài vi c bày trò”.

Tô M t kéo tay em gái. “Thanh Thanh, chuy n tr c kia thôi b qua, chúng ta v i!”

“Ch , ch ng can thi p!” Chung Thanh y tay cô, ch vào m i Th ng Thu n. “Anh có lau không h ?”

Th ng Thu n tr n m t v i cô. “Em iên à?”

Chung Thanh t nhiên v a khóc v a c i. “Ph i, tôi iên r i, tôi yêu anh n phát iên. Tôi nói cho anh bi t, tôi có th m c k b m tôi nh ng không th không nh n ng i ch gái này. N u ch y ph n i, chúng ta s không thành”.

Th ng Thu n không tin n i. “Em úng là iên th t r i”.

“Anh lau thì tôi a th ó cho anh”. Chung Thanh nói.

Th ng Thu n nhìn cô m t lúc lâu, sau ó h n nghi n r ng quay sang Tô M t.

Tô M t nói. “Ông ch Th ng, con bé còn nh nên không hi u chuy n. N u anh th t s làm v y, tôi không gánh n i”.

Th ng Thu n im l ng.

Tô M t c m th y khó tin, dè d t th m dò. “Hay là tôi tìm ch ng i tr c?”

Chung Thanh v y tay, “Ch ng i ây i!”

Tô M t qu nhiên ng i xu ng gh .

Th ng Thu n anh m t, rút t gi y n trên bàn, sau ó ng i x m xu ng.

Chung Thanh ch tay, nói: “Ch này, c ch này n a... sao giày c a ch b n th ?”

Tô M t nói. “M y ngày nay ch b n d n nhà. Làm phi n ông ch Th ng!”

Chung Thanh c i. “Ng i nhà mình y mà, ch ng khách sáo!”

Th ng Thu n ng d y, ném t gi y xu ng t, túm ch t c tay cô. “Th ó âu?”

C tay Chung Thanh au bu t, cô nói: “Ch ng ph i trong túi qu n c a anh hay sao?”

Th ng Thu n s túi qu n, qu nhiên th y th c n tìm. B ng có c m giác giành c quá d dàng, h n bán tín bán nghi. Không n m ngoài d li u, Chung Thanh nói ti p: “ ây m i ch là m t ph n ba n i dung. Anh ã nh n tr c m t ph n ba. Còn l i m t ph n ba cu i cùng, ngày mai tôi s a cho anh. Tôi nói l i s gi l i”.

Th ng Thu n h t tay cô.

Chung Thanh xoa c tay r i khoác tay Tô M t. “Ch , chúng ta i thôi, n ây ch ng ngon gì c !”

Tô M t quay ng i nhìn Th ng Thu n. “Ông ch Th ng, em h tôi còn ít tu i, có chuy n gì anh ng b ng...” Ch a nói h t câu, cô ã b Chung Thanh kéo ra ngoài.

V a xu ng c u thang, Tô M t li n nú tay em gái. “Em to gan th t y, em không mu n s ng à?”

Chung Thanh nói. “Ch , em bay chuy n bay sáng s m ngày mai, em còn ph i v chu n b hành lý. M y ngày nay b m em c n nh n su t, nói i li n hai a. Ch g n h n, khi nào r nh hãy v th m b m em”.

Tô M t v n không quên chuy n tr c ó. “Lo i ng i này mu n tránh còn không k p, em...”

Chung Thanh c t ngang: “Em không sao âu, ch c n trong lòng ch tho i mái là c. Ch ng ngh ng i nhi u, ngh nhi u quá s m t vui.” Cô nhìn ch h b ng ánh m t nghiêm túc. “Ch , em h t n ch r i y nhé!”

Tô M t lo l ng, c êm ng không yên gi c, bu i sáng nh i ti n em gái nh ng l i d y mu n.

T i sân bay qu c t Nam Chiêm, Chung Thanh làm xong th t c, th i gian v n còn s m, cô i vào quán KFC, tìm m t ch r i ng i xu ng. Cô v a n khoai tây chiên v a ngh ch máy tính b ng. M t lúc sau, Chung Thanh l i m laptop. Cô m i i h t i n tho i và máy tính sang nhãn hi u Apple.

Chung Thanh ng nh p vào tài kho n Weibo, b t u ng h t t m nh này n t m nh khác. Không bao lâu sau có ng i chia s , có ng i bình lu n: “Tôi c ng th y n i dung mà b n ng t i m t trang web khác”.

Chung Thanh áp: “Không th nào, cho tôi ng d n”.

Ng i ó cho a ch trang web, Chung Thanh m ra xem. Cô c i ha ha. Trang web ó c ng có ng i v a ng t i tin t c không lâu, n i dung v n ch a y . Chung Thanh n i h ng li n ng ti p vào n i dung c a ng i ó. Cô v a t c v i i ph ng v a chén khoai tây chiên ngon lành...

Xong xuôi, Chung Thanh lên máy bay. Cô ng i khoang h ng nh t, không c n x p hàng. Cùng khoang có ng i àn ông nhìn th y b d ng n sinh c a Chung Thanh, có ý b t chuy n v i cô. Bi t trong lòng anh ta ngh gì, Chung Thanh m m c i. “Tôi thi vào tr ng i h c bên ó, b m tôi t ng vé máy bay. Còn ch a r i kh i Trung Qu c, tôi ã b t u nh nhà r i”.

Ng i àn ông nói: “Cô gái nh , cô r t xu t s c, l i có m t gia ình h nh phúc. ây là i u ki n d n n thành công”.

Chung Thanh c i c i. Nhân lúc máy bay ch a c t cánh, cô g i m t tin nh n cho Tô M t.

“Cu c i ch là trách nhi m và n nh n, còn cu c i c a em là kích thích và m o hi m. C ki p này, ch luôn ph i u tranh v i tính cách c a mình, còn em u tranh vì d c v ng.”

Ghi chú:

1. Ng i s n i danh: con ng i m t khi n i ti ng d b nhòm ngó, ghen ghét, d n y sinh chuy n th phi gi ng nh l n béo d b làm th t.

2. Trong kinh t h c, “chi phí chìm” là kho n chi phí ã m t i, không l y l i c.

3. Hi u h nh phúc c a các bà: (Au Bonheur des Dames) là tác ph m c a nhà v n n i ti ng ng i pháp th k 19, Esmile Zola.

4. Ti c H ng Môn c t ch c vào n m 2006 tr c công nguyên t i H ng Môn. Ng i tham gia là H ng V và L u Bang, hai nhân v t ng u công cu c ch ng quân T n. B a ti c có nh h ng sâu s c n cu c chi n Hán - S , c xem là nguyên nhân gián ti p thúc y s di t vong c a H ng V và s thành công c a L u Bang khi l p nhà Hán. Sau này, “ti c H ng Môn” là c m t ám ch nh ng b a ti c ho c nh ng bu i t h p không mang ý t t.

5. “Tính phúc” có ngh a sex, ng âm v i t “h nh phúc”.